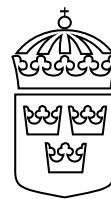

Regeringens proposition 2019/20:197

Delegationsbestämmelser för
Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden
och några ändringar i fråga om
informationsutbyte på skatteområdet

Prop.
2019/20:197

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 27 augusti 2020

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas förslag till delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden. Förslagen innebär att Skatterättsnämnden ska få lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked. En liknande delegationsbestämmelse föreslås för Forskarskattenämnden.

Vidare lämnas förslag som avser motverkande av skadlig skattekonkurrens och föranleds av att OECD vid utvärdering har konstaterat att Sverige inte fullt ut lever upp till standarden för informationsutbyte i fråga om motverkande av skadlig skattekonkurrens. Skatteverket har inte alltid tillgång till nödvändiga uppgifter för att kunna avgöra med vilka stater och jurisdiktioner informationsutbyte ska ske. Därför föreslås att sökanden ska lämna ytterligare uppgifter i fråga om förhandsbesked i skattefrågor och ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning.

Det lämnas även ett förslag om undantag från utbyte av lokalt lämnade land-för-land-rapporter på skatteområdet som innebär att Skatteverket inte ska överföra rapporter som lämnas av svenska enheter som inte är moderföretag eller ställföreträdande moderföretag i en multinationell koncern till andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen. Förslaget föranleds av att nya vägledande riktlinjer i fråga om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter har publicerats av OECD.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 december 2020.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.....	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden.....	7
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2002:179) om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting.....	8
2.4	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	9
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet	15
3	Ärendet och dess beredning	16
4	Delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden	18
4.1	Arbetet vid nämnderna och det gemensamma kansliet	18
4.1.1	Skatterättsnämnden	18
4.1.2	Forskarskattenämnden.....	18
4.1.3	Det gemensamma kansliet.....	19
4.2	En delegationsmöjlighet för Skatterättsnämnden	19
4.3	En delegationsmöjlighet för Forskarskattenämnden	21
5	Motverkande av skadlig skattekonkurrens.....	22
5.1	Bakgrund.....	22
5.2	Fler uppgifter i fråga om Skatterättsnämndens förhandsbesked i skattefrågor.....	24
5.3	Fler uppgifter i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning.....	31
5.4	Prissättningsbesked vid internationella transaktioner och Skatteverkets svar på externa frågor.....	36
5.5	Skatteverkets behandling av ytterligare personuppgifter.....	38
5.6	Ny möjlighet för Skatteverket att förelägga en sökande att lämna uppgift.....	39
6	Undantag från utbyte av lokalt lämnade land-för-land-rapporter på skatteområdet.....	43
7	Lagen om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting ska ändras.....	46
8	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	46
8.1	Delegationsbestämmelser.....	46
8.2	Fler uppgifter i fråga om förhandsbesked i skattefrågor och i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning.....	47

8.3	Ny möjlighet för Skatteverket att förelägga en sökande att lämna uppgift.....	48
8.4	Undantag från utbyte av lokalt lämnade land-för-land-rapporter på skatteområdet	49
8.5	Ändring i lagen om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting	49
9	Konsekvensanalys.....	50
9.1	Delegationsbestämmelser	50
9.2	Motverkande av skadlig skattekonkurrens	50
9.3	Undantag från utbyte av lokalt lämnade land-för-land-rapporter på skatteområdet	53
9.4	Ändring i lagen om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting	54
10	Författningskommentar.....	54
10.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.....	54
10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden	55
10.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:179) om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting.....	55
10.4	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	55
10.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet.....	61
Bilaga 1	Lagförslag i promemorian Delegation av beslutanderätt i vissa fall från Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden	62
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna – Delegation av beslutanderätt i vissa fall från Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden	64
Bilaga 3	Lagförslag i promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet.....	65
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna – Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet.....	68
Bilaga 5	Lagförslag i promemorian Kompletterande förslag till promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet.....	69
Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna – Kompletterande förslag till promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet.....	70
Bilaga 7	Lagrådsremissens lagförslag.....	71

Prop. 2019/20:197	Bilaga 8	Lagrådets yttrande	76
		Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 augusti 2020	81

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2002:179) om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

dels att 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Skatterättsnämnden är *beslutför* när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock *beslutför* med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

En ordförande eller en vice ordförande får ensam fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

3 §¹

Skatterättsnämnden är *beslutsför* när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock *beslutsför* med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

3 a §

Skatterättsnämnden får lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden Prop. 2019/20:197

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden ska införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §

Forskarskattenämnden får lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att pröva om förutsättningar för skattelättnader finns eller avvisa en ansökan om skattelättnader.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:179) om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting

Härigenom föreskrivs att rubriken till lagen (2002:179) om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting samt lagen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Lag om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting

Tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och *landsting* som beslutats av Skatteverket *skall tillgodoföras* kommunerna och landstingen genom kreditering på sådant skattekonto som *har upprättats för dem enligt 3 kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483).*

Föreslagen lydelse

Lag om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och regioner

I §¹ Tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och *regioner* som beslutats av Skatteverket *ska tillgodoräknas* kommunerna och *regionerna* genom kreditering på sådant skattekonto som *avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).*

Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.

2.4 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Prop. 2019/20:197

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 13 a kap. 1 §, 26 kap. 29 §, 33 kap. 1 §, 37 kap. 1 §, 41 kap. 2 §, 51 kap. 1 § och 67 kap. 16 och 17 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 13 a kap. 8 a §, 33 kap. 2 a, 9 b och 10 a §§, 37 kap. 12 § och 44 kap. 3 a §, och närmast före 33 kap. 9 b § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 a kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om

- förutsättningar för godkännande (2 och 3 §§),
- ansökan om godkännande (4–8 §§),
- från när ett godkännande gäller (9 §),
- återkallelse av godkännande (10–17 §§), och
- spärrtid (18 §).

I detta kapitel finns bestämmelser om

- förutsättningar för godkännande (2 och 3 §§),
- ansökan om godkännande (4–8 a §§),
- från när ett godkännande gäller (9 §),
- återkallelse av godkännande (10–17 §§), och
- spärrtid (18 §).

8 a §

I en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning ska en sökande som inte är en fysisk person alltid lämna följande uppgifter:

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på

- sökanden,
- sökandens moderföretag,
- moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör, och
- andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner, och

¹ Senaste lydelse 2016:888.

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet.

Första stycket gäller bara när sökanden kan komma att ha transaktioner med utländska närstående parter som ger upphov till inkomst som omfattas av tonnagebeskattning.

26 kap.

29 §

Den som saknar möjlighet att lämna mervärdesskattedeklaration i rätt tid på grund av att redovisningsperioden har ändrats från beskattningsår till ett kalenderkvartal eller en kalendermånad, eller från ett kalenderkvartal till en kalendermånad, ska lämna mervärdesskattedeklaration senast vid den deklarationstidpunkt som kommer närmast efter den dag då den deklarationsskyldige *underättade* Skatteverket om ändringen enligt 7 kap. 4 § eller Skatteverket beslutade om ändringen.

Den som saknar möjlighet att lämna mervärdesskattedeklaration i rätt tid på grund av att redovisningsperioden har ändrats från beskattningsår till ett kalenderkvartal eller en kalendermånad, eller från ett kalenderkvartal till en kalendermånad, ska lämna mervärdesskattedeklaration senast vid den deklarationstidpunkt som kommer närmast efter den dag då den deklarationsskyldige *underrättade* Skatteverket om ändringen enligt 7 kap. 4 § eller Skatteverket beslutade om ändringen.

Om mervärdesskattedeklarationen ska lämnas för mer än en ny redovisningsperiod, får perioderna slås samman till en period och redovisas i en skattedeklaration.

33 kap.

1 §²

I detta kapitel finns bestämmelser om

- syftet med särskilda uppgifter (2 §),
- uppgifter som ska lämnas av stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund (3–5 §§),
- uppgifter som ska lämnas av svenska handelsbolag och i utlandet delägarbeskattade juridiska personer (6 §),
- uppgifter om ersättningsbostad i utlandet (7 §),
- uppgifter om periodiseringsfond och ersättningsfond (7 a §),
- uppgifter som ska lämnas av redare (8 §),
- uppgifter om nedsättning av utländsk skatt (9 §),
- uppgifter som ska lämnas av den som har fått ett godkännande för tonnagebeskattning återkallat (9 a §),

- uppgifter i fråga om vissa förhandsbesked i skattefrågor (9 b §),
- när särskilda uppgifter ska lämnas (10 och 11 §§), och
- redares uppgiftsskyldighet vid ändrade förhållanden (12 §).

2 a §

Särskilda uppgifter ska även lämnas för att Sverige ska kunna leva upp till åtaganden inom det internationella utbytet av information avseende förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.

Vissa förhandsbesked i skattefrågor

9 b §

I fråga om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter ska en sökande som inte är en fysisk person eller det allmänna ombudet hos Skatteverket lämna följande uppgifter:

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på

- sökanden,
- sökandens moderföretag,
- moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör, och

– andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner, och

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet.

Uppgift ska även lämnas om vilket förhandsbesked uppgifterna avser.

1. att uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. har fullgjorts,
 2. att det finns förutsättningar att fullgöra uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. som kan antas uppkomma,
 3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
 4. att den som har ansökt om återbetalning av eller kompensation för punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 2 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
 5. att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt i de fall som avses i 53 kap. 5 § 1 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter,
 6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §, *eller*
 6. att den som har eller kan antas ha upplåtit en plats för torg- och marknadshandel har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 13 §,
 7. att den som har eller kan antas ha omsatt investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §, *eller*
 7. att den som har eller kan antas ha omsatt investeringsguld har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 §, *eller*
 8. att den som har överfört en vara till eller förvärvat en vara från ett avropslager har fullgjort sina skyldigheter enligt 39 kap. 14 a §.
- Skatteverket får besluta om revision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras.

44 kap.

3 a §

Ett föreläggande enligt 37 kap. 12 § får inte förenas med vite innan beslutet om godkännande för tonnagebeskattning har fått laga kraft och det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra Sveriges åtaganden att lämna upplysningar till andra stater och jurisdiktioner om beslutet.

51 kap.

1 §⁵

Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från en särskild avgift om det är oskäligt att avgiften tas ut med fullt belopp.

Vid bedömningen ska det särskilt beaktas om

1. den felaktighet eller passivitet som har lett till avgiften kan antas ha
 - a) berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande,

⁵ Senaste lydelse 2017:387.

b) berott på en felbedömning av en regel eller *betydelse* av de faktiska förhållandena, eller

b) berott på en felbedömning av en regel eller *betydelsen* av de faktiska förhållandena, eller

c) föranletts av vilseledande eller missvisande kontrolluppgifter eller uppgifter om betalningsmottagare i arbetsgivardeklarationer,

2. avgiften inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten, eller

3. en oskäligt lång tid har gått efter det att Skatteverket har funnit anledning att anta att avgift ska tas ut utan att den som avgiften gäller kan lastas för dröjsmålet.

67 kap.

16 §

Ett överklagande ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad om det gäller ett beslut om

1. preliminär A-skatt,

2. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 9 eller 10 §, eller

2. befrielse från skyldigheten att göra skatteavdrag enligt 10 kap. 9 §, eller

3. skatteavdrag för hemresa enligt 11 kap. 12 §.

17 §

Ett överklagande av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning eller befrielse från skatteavdrag för särskild inkomstskatt enligt 13 kap. 5 § första stycket 1 ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad.

Ett överklagande av ett beslut om särskild inkomstskatteredovisning ska ha kommit in till Skatteverket före utgången av beskattningsårets näst sista månad.

1. Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.

2. Bestämmelserna i 33 kap. 2 a, 9 b och 10 a §§ tillämpas första gången på förhandsbesked som får laga kraft efter ikraftträdandet.

3. Den nya bestämmelsen i 13 a kap. 8 a § tillämpas inte på ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning som har inkommit före ikraftträdandet.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet

Prop. 2019/20:197

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Skatteverket ska genom automatiskt utbyte överföra land-för-land-rapporter som Skatteverket har fått från rapporteringsskyldiga enheter enligt 33 a kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

En land-för-land-rapport ska överföras till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i Europeiska unionen om minst en enhet som ingår i samma multinationella koncern som den rapporteringsskyldiga enheten, enligt uppgifterna i land-för-land-rapporten, antingen har hemvist i den andra medlemsstaten eller är föremål för beskattning där på grund av verksamhet som bedrivs genom ett fast driftställe.

En land-för-land-rapport ska även överföras till den behöriga myndigheten i en annan stat eller jurisdiktion, om

1. det finns ett gällande avtal med den andra staten eller jurisdiktionen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet,

2. den behöriga myndigheten i den andra staten eller jurisdiktionen inte har anmält att den ska anses som en sådan icke ömsesidig jurisdiktion som överför men inte tar emot land-för-land-rapporter, och

3. minst en enhet som ingår i samma multinationella koncern som den rapporteringsskyldiga enheten, enligt uppgifterna i land-för-land-rapporten, antingen har hemvist i den andra staten eller jurisdiktionen eller är föremål för beskattning där på grund av verksamhet som bedrivs genom ett fast driftställe.

Tredje stycket gäller inte land-för-land-rapporter som har lämnats enligt 33 a kap. 5 § första stycket skatteförfarandelagen.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2020.

3 Ärendet och dess beredning

Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden har i en promemoria som kom in till Finansdepartementet den 27 december 2017 (Fi2018/00011/S3) lämnat förslag till delegationsbestämmelser för de båda nämnderna. Förslagen innebär i huvudsak att respektive nämnd ska få delegera avgörandet av sådana ärenden som inte enligt lag ankommer på nämnden att avgöra till nämndens ordförande, vice ordförande eller någon som tjänstgör vid nämndernas gemensamma kansli.

Mot denna bakgrund har en promemoria med förslag till delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden tagits fram inom Finansdepartementet (delegationspromemorian). Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2020/00078/S3).

Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och G20 har genomfört ett projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS). Projektet delades upp i 15 olika områden (s.k. åtgärder). Åtgärd 5 handlar om att mer verkningsfullt motverka skadlig skattekonkurrens. Den innefattar bl.a. en minimistandard för tvingande spontant informationsutbyte avseende vissa förhandsbesked (tax rulings). Sedan 2017 utvärderas de deltagande staternas och jurisdiktionernas genomförande av standarden genom s.k. peer reviews. Det har konstaterats att det av de svenska förhandsbeskeden eller underlagen för dessa inte alltid framgår till vilka andra stater och jurisdiktioner som upplysningar om beskeden ska lämnas. Skatteverket har även uppmärksammat att det i vissa fall saknas möjlighet att inhämta utländska skatteregistreringsnummer för sökanden, sökandens moderföretag, moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör och andra företag som berörs, i de fall dessa är utländska.

Inom Finansdepartementet har promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet (informationsutbytespromemorian) tagits fram med förslag till de justeringar som behöver göras i fråga om informationsutbyte enligt BEPS åtgärd 5. Promemorians lagförslag i relevanta delar finns i *bilaga 3*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2019/00511/S3). Förslaget i promemorian som rör identifiering av rapporteringspliktiga finansiella konton behandlas i propositionen Nya anståndsregler i vissa gränsöverskridande situationer samt ändring av reglerna om periodiseringsfonder och ersättningsfonder vid utflyttning (prop. 2019/20:20, bet. 2019/20:SkU10, rskr. 2019/20:71).

Inom Finansdepartementet har även promemorian Kompletterande förslag till promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet (den kompletterande informationsutbytespromemorian) tagits fram med ett kompletterande förslag till de som lämnas i informationsutbytespromemorian. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över

remissinstanserna finns i *bilaga 6*. Remissvaren finns tillgängliga i Prop. 2019/20:197 Finansdepartementet (Fi2019/02086/S3).

Vidare har förslag till ändringar i 13 a, 33, 37 och 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), som i allt väsentligt överensstämmer med förslaget i denna proposition (avsnitt 2.4), beretts under hand med Skatterättsnämnden och Skatteverket. Skatterättsnämnden har inga synpunkter på förslagen. Skatteverket invänder inte mot att förslaget genomförs. Skatteverket har dock synpunkter på förslagets utformning och genomförbarhet. Synpunkterna finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2020/00937/S3).

OECD har publicerat nya vägledande riktlinjer som innebär att Skatteverket inte ska överföra vissa land-för-land-rapporter till andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen. Ett förslag till ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet har därför beretts under hand med Skatteverket. Skatteverket invänder inte mot att förslaget genomförs. Skatteverket lämnar klargöranden i fråga om konsekvenserna för Skatteverket och har språkliga synpunkter. Synpunkterna finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2020/00937/S3).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 5 mars 2020 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 7*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 8*. Regeringen har följt Lagrådets synpunkter, som behandlas i avsnitt 5.2 och 5.3 och i författningskommentaren. Lagförslagen har i allt väsentligt utformats i enlighet med Lagrådets förslag.

Vidare föreslås en ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet som innebär att Skatteverket inte ska överföra vissa land-för-land-rapporter till andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen (se avsnitt 2.5). Förslaget är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats i denna del.

Därutöver föreslås en ändring i lagen (2002:179) om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting som innebär att beteckningen landsting ändras till region (se avsnitt 2.3 och 7). Ändringen är en följd av att riksdagen i november 2019 beslutat om motsvarande ändring i ett stort antal andra lagar (prop. 2018/19:162, bet. 2019/20:KU3, rskr. 2019/20:48). Lagändringarna trädde i kraft den 1 januari 2020. En hänvisning till den upphävda skattebetalningslagen (1997:483) ändras också till att i stället hänvisa till skatteförfarandelagen (2011:1244). Förslaget är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats i denna del. Några ändringar av rättelsekaraktär föreslås också i 26 kap. 29 §, 41 kap. 2 §, 51 kap. 1 § och 67 kap. 16 och 17 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Även vissa språkliga och redaktionella ändringar har gjorts.

4 Delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden

4.1 Arbetet vid nämnderna och det gemensamma kansliet

4.1.1 Skatterättsnämnden

Enligt 1 § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, förkortad FHBL, lämnar Skatterättsnämnden förhandsbesked i vissa skattefrågor efter ansökan av en enskild eller det allmänna ombudet hos Skatteverket. Förhandsbeskedsinstitutets två huvudfunktioner är dels att ge sökanden besked om skatteeffekterna av en planerad transaktion där svaret inte direkt framgår av lag eller praxis, dels att bidra till rättsutvecklingen på skatteområdet (se 5 § FHBL).

Av 2 § FHBL framgår följande. Skatterättsnämnden består av högst fjorton ledamöter och högst tio ersättare. Ledamöter och ersättare förordnas av regeringen för högst fyra år i taget. Skatterättsnämnden sammanträder på två avdelningar, en för direkt skatt och en för indirekt skatt. Regeringen bestämmer ledamöternas och ersättarnas fördelning på avdelningarna och utser bland ledamöterna en ordförande och en vice ordförande på varje avdelning.

I 3 § FHBL anges bl.a. följande. Skatterättsnämnden är beslutsför när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock beslutsför med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. En ordförande eller en vice ordförande får ensam fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

Enligt uppgift sammanträder avdelningen för direkt skatt normalt tio gånger per år och avdelningen för indirekt skatt i regel sex gånger per år.

Av 12 § FHBL framgår bl.a. att en ansökan ska avvisas om Skatterättsnämnden med hänsyn till ansökans innehåll finner att förhandsbesked inte bör lämnas. Detsamma gäller om ansökan har kommit in för sent.

Enligt 16 § FHBL är ett förhandsbesked som har fått laga kraft normalt sett bindande för Skatteverket och allmän förvaltningsdomstol i förhållande till den enskilde som beskedet angår, om denne yrkar det. I 22 § FHBL anges bl.a. att ett förhandsbesked får överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen utan krav på prövningstillstånd.

Ytterligare bestämmelser om ärendehanteringens m.m. finns i förordningen (2007:785) med instruktion för Skatterättsnämnden (se avsnitt 4.1.3).

4.1.2 Forskarskattenämnden

Av 11 kap. 22 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, framgår att utländska medborgare som arbetar tillfälligt i Sverige kan beviljas skattelättnader under förutsättning att de uppfyller vissa villkor. Skattelättnaderna omfattar experter, forskare och andra nyckelpersoner. Även arbets-

tagare som varje månad får en ersättning för arbetet i Sverige över en viss nivå kan få skattelättnader. I de fallen spelar arbetets karaktär ingen roll.

Frågan om förutsättningarna för skattelättnader för utländska experter m.fl. är uppfyllda prövas enligt 11 kap. 23 a § IL av Forskarskattenämnden. Förfarandet regleras i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden. Nämnden består enligt 2 § denna lag av sex ledamöter med fem personliga ersättare, som samtliga förordnas av regeringen för högst fyra år i taget. Regeringen utser vidare en ordförande och en vice ordförande samt en ersättare för vice ordföranden. Dessa tre ledamöter ska ha särskild insikt i skattefrågor.

Av 4 § lagen om Forskarskattenämnden framgår att nämnden är beslutsför när ordföranden och minst tre andra ledamöter är närvarande vid sammanträdet. Nämnden är dock beslutsför med tre ledamöter, bland dem ordföranden, om samtliga är ense om beslutet. Vid beslut som gäller skattelättnader för sådana arbetstagare som har en månatlig ersättning över en viss nivå är nämnden beslutsför med ordföranden eller vice ordföranden ensam (se prop. 2011/12:1 s. 245).

Forskarskattenämnden sammanträder enligt uppgift sju gånger om året.

Enligt 9 § lagen om Forskarskattenämnden får nämndens beslut överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Fler bestämmelser om ärendenas handläggning m.m. finns i förordningen (2007:786) med instruktion för Forskarskattenämnden (se avsnitt 4.1.3).

4.1.3 Det gemensamma kansliet

Enligt 20 § förordningen (2017:154) med instruktion för Skatteverket ska det inom Skatteverket finnas ett gemensamt kansli för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden (se även 3 § förordningen med instruktion för Skatterättsnämnden och 3 § förordningen med instruktion för Forskarskattenämnden). Kansliet leds av en kanslichef och består i övrigt av en registrator och ett antal föredragande. Enligt uppgift är samtliga domstolsjurister eller jurister med skattebakgrund.

I 4 § första stycket förordningen med instruktion för Skatterättsnämnden anges att ärenden om förhandsbesked avgörs efter beredning och föredragning av personal vid kansliet. En liknande bestämmelse finns i 4 § förordningen med instruktion för Forskarskattenämnden, enligt vilken ärenden som prövas av Forskarskattenämnden avgörs efter beredning och föredragning av personal vid kansliet.

4.2 En delegationsmöjlighet för Skatterättsnämnden

Regeringens förslag: Skatterättsnämnden ska få lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

Delegationspromemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Skälen för regeringens förslag: I myndighetsförordningen (2007:515) finns bestämmelser som gäller för förvaltningsmyndigheter under regeringen. Enligt 4 § myndighetsförordningen ska myndighetens ledning bl.a. besluta en arbetsordning och i den besluta de närmare föreskrifter som behövs om myndighetens organisation, delegeringen av beslutanderätt inom myndigheten, handläggningen av ärenden och formerna i övrigt för verksamheten. När det gäller nämndmyndigheter anges i 5 § 2 samma förordning att andra ärenden än de som avses i 4 § får avgöras av den som ledningen bestämmer. Skatterättsnämnden undantas enligt 6 § förordningen med instruktion för Skatterättsnämnden från ett flertal bestämmelser i myndighetsförordningen, däribland nu nämnda 4 och 5 §§.

Av 3 § andra stycket FHBL framgår att en ordförande eller en vice ordförande ensam får fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked (se avsnitt 4.1.1). Ordföranden och vice ordföranden kan dock av olika skäl komma att vara frånvarande samtidigt, t.ex. vid sjukdom. Möjligheten att med kort varsel sammankalla en beslutsför nämnd vid ett sådant tillfälle är begränsad, bl.a. eftersom en ledamot i regel har en ordinarie befattning som han eller hon inte utan vidare kan frigöra sig från för att fullgöra uppdraget i nämnden.

Det förhållandet att det saknas möjlighet att delegera beslutanderätt i ärenden som inte avser lämnande av förhandsbesked eller avvisning av en ansökan om sådant besked kan innebära svårigheter för myndigheten att uppfylla de krav som finns i andra regelverk. Som exempel kan nämnas att myndigheten kan ha svårigheter att uppfylla kravet i 2 kap. tryckfrihetsförordningen om att skyndsamt pröva en begäran om att få ta del av en allmän handling och bestämmelserna i förvaltningslagen (2017:900) om myndigheters tillgänglighet för allmänheten och kravet på att skyndsamt överlämna ett överklagande.

Med hänsyn till det ovan nämnda och för att öka förutsättningarna för en effektivare ärendehandläggning bör Skatterättsnämnden ges möjlighet att besluta om delegation i vissa fall. Ett sådant beslut om delegation ska fattas av nämnden med den beslutsförhet som framgår av nu gällande 3 § första stycket FHBL.

Den möjlighet till delegation som föreslås bör inte avse beslut att lämna förhandsbesked eller att avvisa en ansökan om sådant besked (jfr 3 § andra stycket FHBL). Dessa beslut ska även i fortsättningen fattas av nämnden med den beslutsförhet som anges i 3 § första stycket FHBL. Det föreslås i stället att möjligheten till delegation ska avse andra beslut än de nu nämnda, som t.ex. beslut om utlämnande av allmän handling, rättsprövning av ett överklagande eller avskrivning av ett ärende efter återkallelse (jfr prop. 1990/91:89 s. 39).

Det föreslås att möjligheten till delegation ska omfatta bl.a. ordföranden och vice ordföranden. Detta innebär att det ges förutsättningar att behålla den beslutsordning som gäller i dag, förutsatt att det fattas beslut om delegation för dessa funktioner (se 3 § andra stycket FHBL och avsnitt 4.1.1). Det föreslås även att den nuvarande bestämmelsen om beslutsförhet i 3 § andra stycket FHBL tas bort, i enlighet med Skatterättsnämndens eget förslag och i syfte att undvika överlappande regler.

Det föreslås vidare att delegation ska få ske till någon som tjänstgör vid Skatterättsnämndens kansli. Detta följer i huvudsak av praktiska skäl då kansliet utför handläggande uppgifter för nämnden och fysiskt har hand om nämndens handlingar (se avsnitt 4.1.3). En möjlighet att delegera beslutanderätt till någon som utför handläggande uppgifter åt nämnden får också anses överensstämma med vad som gäller för ett antal andra nämndmyndigheter, se t.ex. 6 § förordningen (2007:833) med instruktion för Statens tjänstepensions- och grupplivnämnd och 8 § förordningen (2010:1054) med instruktion för Patentombuds-nämnden.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 3 § FHBL och att en ny paragraf, 3 a §, införs i samma lag.

4.3 En delegationsmöjlighet för Forskarskattenämnden

Regeringens förslag: Forskarskattenämnden ska få lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att pröva om förutsättningar för skattelättnader finns eller avvisa en ansökan om skattelättnader.

Delegationspromemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Samtliga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Skälen för regeringens förslag: I likhet med Skatterättsnämnden undantas Forskarskattenämnden från de bestämmelser i myndighetsförordningen som rör bl.a. beslut om arbetsordning och delegation (se 5 § förordningen med instruktion för Forskarskattenämnden och avsnitt 4.2). För Forskarskattenämnden innebär dagens regler att samtliga ärenden måste avgöras av en fullsutten nämnd, utom de beslut som gäller skattelättnader för sådana arbetstagare som har en månatlig ersättning över en viss nivå (se avsnitt 4.1.2).

Med nuvarande beslutsordning och sammanträdesfrekvens är det inte säkert att Forskarskattenämnden kan leva upp till de krav som finns i andra regelverk (se exempel i avsnitt 4.2). Möjligheten att med kort varsel sammankalla en beslutsför nämnd är begränsad, särskilt i semestertider. Vidare har en ledamot i Forskarskattenämnden, i likhet med vad som gäller för en ledamot i Skatterättsnämnden, i regel en ordinarie befattning som han eller hon inte utan vidare kan frigöra sig från.

Mot denna bakgrund och för att öka förutsättningarna för en effektivare ärendehandläggning även i Forskarskattenämnden föreslås att nämnden ska ges möjlighet att besluta om delegation i vissa fall. Ett sådant delegationsbeslut ska fattas av nämnden med den beslutsförhet som gäller enligt 4 § första stycket lagen om Forskarskattenämnden (se avsnitt 4.1.2).

Möjligheten till delegation bör inte avse beslut som innebär en prövning av om förutsättningar för skattelättnader finns eller att en ansökan om skattelättnader avvisas (jfr 3 § andra stycket FHBL). Dessa beslut ska även i fortsättningen fattas av nämnden med den beslutsförhet som anges i 4 §

Prop. 2019/20:197 lagen om Forskarskattenämnden. I likhet med vad som föreslås gälla för Skatterättsnämnden bör möjligheten till delegation avse andra beslut än sådana som ligger inom nämndens kärnverksamhet, t.ex. beslut om utlämnande av allmän handling, rättidsprövning av ett överklagande eller avskrivning av ett ärende efter återkallelse.

Det föreslås att möjligheten till delegation ska omfatta ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid Forskarskattenämndens kansli. Att ordföranden och vice ordföranden föreslås omfattas innebär en ordning som liknar den som gäller redan i dag för Skatterättsnämnden och som föreslås gälla framöver (se avsnitt 4.1.1 och 4.2). Vidare kan det i detta sammanhang åter nämnas att Forskarskattenämnden är beslutsför med endast ordföranden eller vice ordföranden även i vissa beslut som gäller skattelättnader (se avsnitt 4.1.2). Det bedöms rimligt att ordföranden och vice ordföranden också ska kunna fatta beslut som inte avser skattelättnader och som är av mer administrativ art. Att delegation föreslås kunna ske även till någon som tjänstgör vid kansliet följer av samma skäl som de som anförs ovan avseende Skatterättsnämnden (se avsnitt 4.2).

Lagförslag

Förslaget föranleder att en ny paragraf, 4 a §, införs i lagen om Forskarskattenämnden.

5 Motverkande av skadlig skattekonkurrens

5.1 Bakgrund

OECD och G20 har genomfört ett projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS). Projektet delades upp i 15 olika åtgärder (actions). Åtgärd 5 handlar om att mer verkningsfullt motverka skadlig skattekonkurrens. En slutrapport avseende åtgärd 5 publicerades i oktober 2015 (OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, Countering Harmful Tax Practices More Effectively, Taking into Account Transparency and Substance, Action 5: 2015 Final Report). Slutrapporten innefattar bl.a. en standard för tvingande spontant informationsutbyte avseende vissa förhandsbesked (tax rulings) som, om information om sådana besked inte lämnas, skulle kunna medföra erodering av skattebasen och flyttning av vinster till ett annat land. Det är fråga om en s.k. minimistandard. Det innebär att de deltagande länderna politiskt har åtagit sig att genomföra den. För Sveriges del finns det tre olika typer av besked och beslut som kan omfattas av denna minimistandard och som därmed kan bli föremål för informationsutbyte med andra stater och jurisdiktioner. Det är fråga om förhandsbesked från Skatterättsnämnden, Skatteverkets svar på externa frågor och Skatteverkets beslut om godkännande för tonnagebeskattning (jfr avsnitt II i kapitel 5 i slutrapporten för BEPS åtgärd 5).

Sedan 2017 utvärderas de deltagande ländernas genomförande av minimistandarden genom s.k. peer reviews. Utvärderingarna görs inom ramen för arbetet i OECD:s Forum on Harmful Tax Practices (FHTP) som ansvarar för arbetet med BEPS åtgärd 5. Vid sådana utvärderingar har det konstaterats att det av de svenska förhandsbeskeden eller underlaget för dessa inte alltid framgår med vilka andra stater och jurisdiktioner som upplysningar om beskeden och besluten ska utbytas. Sverige rekommenderades därför att ändra sina regler och rutiner så att de skattskyldiga åläggs att, inom ramen för processen att få ett besked eller beslut, lämna den information som Skatteverket behöver för att kunna bedöma till vilka andra stater och jurisdiktioner upplysningarna ska lämnas.

Den rättsliga grunden för det internationella informationsutbyte som avses i slutrapporten för åtgärd 5 kan vara Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (förkortad konventionen), ett skatteavtal, EU-direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning (förkortat DAC) eller en annan rättsakt som innehåller bestämmelser om spontant informationsutbyte.

I DAC finns även bestämmelser om automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked. Dessa bestämmelser togs in genom rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (förkortat DAC 3). I svensk rätt har DAC 3 genomförts i lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning, förkortad lagen om administrativt samarbete. Utbytet enligt DAC 3 omfattar i viss utsträckning upplysningar om samma förhandsbesked som ska utbytas enligt slutrapporten för BEPS åtgärd 5. Vilka uppgifter Skatteverket har tillgång till påverkar därför även informationsutbytet enligt DAC 3. Enligt DAC 3 är Sverige också skyldigt att utbyta upplysningar om prissättningsbesked vid internationella transaktioner (jfr avsnitt 6.1.3 i propositionen Utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor och förhandsbesked om prissättning, prop. 2016/17:19, bet. 2016/17:SkU10, rskr. 2016/17:87). Även i fråga om sådana besked behöver tillräckliga uppgifter således inhämtas för att ett korrekt utbyte ska kunna ske (se vidare under avsnitt 5.4).

Skatteverket har uppmärksammat att det i vissa fall saknas möjlighet att inhämta utländska skatteregistreringsnummer för sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör, i de fall dessa är utländska. För att det internationella informationsutbytet ska kunna fungera på ett tillfredställande sätt måste det land som tar emot information från ett annat land kunna identifiera de parter som informationen avser. I många fall är ett namn och en adress otillräckligt för detta ändamål. Att uppgifter lämnas om företagets skatteregistreringsnummer i det andra landet, för Sveriges del normalt organisationsnummer, är därför av avgörande betydelse för att informationsutbytet ska fungera.

5.2 Fler uppgifter i fråga om Skatterättsnämndens förhandsbesked i skattefrågor

Regeringens förslag: Bestämmelser ska tas in i skatteförfarandelagen om att särskilda uppgifter ska lämnas i fråga om vissa förhandsbesked enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor. Syftet med uppgifterna ska vara att Sverige ska kunna leva upp till sina åtaganden avseende internationellt informationsutbyte om förhandsbesked enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor. I fråga om förhandsbesked som avser direkta skatter eller avgifter ska en sökande som inte är en fysisk person eller det allmänna ombudet hos Skatteverket lämna följande uppgifter:

– identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör samt på andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner, och

– andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet.

Uppgift ska även lämnas om vilket förhandsbesked uppgifterna avser.

Detta gäller bara i fråga om förhandsbesked som avser

1. fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion,

2. direkta eller indirekta betalningar

a) mellan utländska närstående parter via ett till dem närstående företag i Sverige, eller

b) som görs av ett utländskt företag till ett närstående företag i Sverige där den verkliga huvudmannen för betalningarna har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller

3. en sådan gränsöverskridande transaktion som avses i lagen om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Uppgifterna ska ha kommit in till Skatteverket senast en vecka efter att förhandsbeskedet har fått laga kraft.

Informationsutbytespromemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att uppgifterna ska lämnas till Skatterättsnämnden i ansökan om förhandsbesked i stället för till Skatteverket efter att förhandsbeskedet fått laga kraft. I promemorians förslag finns ingen begränsning till ansökningar om förhandsbesked som avser direkta skatter eller avgifter. I promemorian föreslås att uppgifter ska lämnas om identitet på sökandens moderbolag och moderbolaget för gruppen av personer som sökanden tillhör. Vidare anges det inte att uppgiftsskyldigheten endast gäller i de fall då sökanden inte är det allmänna ombudet hos Skatteverket. Det föreslås inte heller någon begränsning av uppgiftsskyldigheten till vissa typer av gränsöverskridande förhandsbesked. I promemorian saknas klargörande om att även identifikationsuppgifterna avseende andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av

förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner ska innefatta stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Umeå, Justitiekanslern, Kammarrätten i Stockholm, Sjöfartsverket och Transportstyrelsen* har inga invändningar mot eller synpunkter på förslaget. *Lunds universitet* bedömer att förslaget är ändamålsenligt och bör genomföras. *Skatterättsnämnden* avstyrker förslaget att uppdraget att hämta in ytterligare uppgifter läggs på nämnden. Nämnden anför att Skatteverket är bättre lämpat att hämta in de ytterligare uppgifter som behövs för informationsutbyte och att det bör vara tillräckligt att Skatteverket ges möjlighet att förelägga den som ansökt om förhandsbesked att lämna de uppgifter som myndigheten behöver för informationsutbytet, utan att det införs någon ytterligare uppgiftsskyldighet i ansökan.

Skatterättsnämnden framför att det rent språkligt kan ifrågasättas om uppgiften om stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist är en uppgift om identitet. Nämnden framhåller vidare att det inte är tydligt vilka förhandsbesked gällande inkomstskatt som ska omfattas av uppgiftslämnandet. Syftet bör exempelvis vara att ytterligare uppgifter bara ska lämnas avseende vissa förhandsbesked som avser inkomstskatt. Det allmänna ombudet hos Skatteverket bör inte heller omfattas av uppgiftsskyldigheten. Skatterättsnämnden påpekar också att om uppgifterna lämnas i ansökan inom ramen för förhandsbeskedsinstitutet och förhandsbeskedet sedan överklagas till Högsta förvaltningsdomstolen är huvudregeln att uppgifterna är offentliga hos domstolen, i stället för den starkare sekretess som gäller hos Skatterättsnämnden. Slutligen anför Skatterättsnämnden att det inte är tydligt vad rättsföljden blir om uppgifter saknas och att uppgiftsskyldigheten, särskilt om tanken är att ett förhandsbesked ska kunna meddelas även om de nu aktuella uppgifterna inte lämnas, bör regleras i annan lagstiftning.

Skatteverket tillstyrker förslaget men anser att bestämmelserna bör gälla uppgifter om moderföretag i stället för moderbolag. Skatteverket anser även att uppgifterna om identiteten på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör bör innefatta uppgifter om både stat eller jurisdiktion för registrering och för hemvist, i stället för att innefatta antingen stat eller jurisdiktion för registrering eller stat eller jurisdiktion för hemvist. Vidare framför Skatteverket att samma identifikationsuppgifter bör lämnas även för de andra personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner och som uppgifter ska lämnas om.

Sveriges advokatsamfund har i huvudsak inga invändningar mot förslaget men framhåller att det bör klargöras att sökandens skyldighet att utreda och beskriva sannolika effekter är begränsad till vad som framkommit i samband med arbetet med ansökan. Advokatsamfundet påpekar även att det inte är rimligt att kräva att den sökande ska ha kunskap om relevant lagstiftning i andra stater och jurisdiktioner samt att det bör klargöras att det, när det gäller vilka personer eller andra stater och jurisdiktioner som berörs, är fråga om beskattningsekvenser för dem.

Näringslivets skattedelegation (med instämmande av *Företagarna, Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) avstyrker förslaget att de

Prop. 2019/20:197 ytterligare uppgifterna ska lämnas även i fall då förhandsbeskedet inte kommer att bli föremål för informationsutbyte och anser att det strider mot proportionalitetsprincipen.

Föreningen Svensk Sjöfart anser generellt att Sverige bör utbyta den efterfrågade informationen med berörda stater, men att det är angeläget att hålla nere den administrativa bördan för svenska företag och myndigheter samt att värna den svenska konkurrenskraften.

Skälen för regeringens förslag

Behovet av ytterligare uppgifter

I 12 b § lagen om administrativt samarbete anges de uppgifter som Skatteverket ska utbyta med andra medlemsstater enligt DAC 3 när det gäller bl.a. förhandsbesked från Skatterättsnämnden. De uppgifter som räknas upp där och som innefattar utländskt skatteregistreringsnummer eller är av betydelse för vilka andra länder som berörs av beskedet är följande:

- identiteten på personen, med undantag för fysiska personer, som fått förhandsbeskedet och, när det är lämpligt, även identiteten på gruppen av personer som personen tillhör (punkt 1),
- andra medlemsstater som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet (punkt 7), och
- andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kommer att beröras av förhandsbeskedet i andra medlemsstater (punkt 8).

Andra stater eller jurisdiktioner berörs enligt slutrapporten för BEPS åtgärd 5 av ett förhandsbesked om förhandsbeskedet avser

1. fast driftställe, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion (se punkt 117 samt punkt 4 i tabell 5.1 i kapitel 5 i slutrapporten),

2. närstående mellanliggande företag, när utländska närstående parter genomför betalningar via ett mellanliggande företag i Sverige (direkt eller indirekt), eller en verklig huvudman avseende betalningar gjorda till det mellanliggande företaget har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion (se punkt 118 och 119 samt punkt 5 i tabell 5.1 i kapitel 5 i slutrapporten).

När det gäller besked som avser fast driftställe framgår det av punkt 117 i slutrapporten att de besked som avses är sådana som uttryckligen tar ställning till om det finns eller inte finns ett fast driftställe (antingen i eller utanför det land där beskedet lämnas) eller ett besked som avgör hur stor vinst som ska fördelas till ett fast driftställe. När det gäller närstående mellanliggande företag framgår det av punkt 118 i slutrapporten att de besked som avses är sådana som omfattar arrangemang som innefattar gränsöverskridande flöden av tillgångar eller inkomster genom ett företag i det land där beskedet lämnas, när tillgångarna eller inkomsterna, direkt eller indirekt, förs ut till ett annat land.

Därutöver framgår det av 7 a, 7 b och 12 a §§ lagen om administrativt samarbete att upplysningar om ett förhandsbesked ska utbytas om det avser en gränsöverskridande transaktion eller serie av transaktioner, där

1. inte samtliga parter har sin skatterättsliga hemvist i Sverige,
2. någon av parterna har sin skatterättsliga hemvist i mer än en jurisdiktion,

3. en av parterna bedriver näringsverksamhet i en annan jurisdiktion via ett fast driftställe och transaktionen är hänförlig till det fasta driftstället,

4. en person har vidtagit arrangemang rörande näringsverksamhet i en annan jurisdiktion som den personen bedriver via ett fast driftställe, eller

5. transaktionen eller serien av transaktioner har gränsöverskridande verkan.

I 7 § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor anges att sökanden i ansökan ska lämna de uppgifter som behövs för att förhandsbesked ska kunna lämnas.

Som framgår ovan är de uppgifter som Skatteverket behöver få tillgång till dels sådana som har betydelse för frågan till vilka stater eller jurisdiktioner upplysningar om förhandsbeskedet ska lämnas, dels sådana som ska lämnas till de andra staterna och jurisdiktionerna. Detta är uppgifter som i många fall torde kunna sakna betydelse för prövningen av ansökan om förhandsbesked och som i så fall inte rymms inom de uppgifter som ansökan ska innehålla enligt nuvarande reglering. För att Skatteverket ska kunna utbyta dessa uppgifter med andra stater och jurisdiktioner måste myndigheten få tillgång till uppgifterna. Den nuvarande ordningen bör därför kompletteras för att säkerställa att Skatteverket kan fullgöra Sveriges åtaganden om informationsutbyte.

Ska de ytterligare uppgifterna lämnas till Skatteverket eller Skatterättsnämnden och när ska de lämnas?

I informationsutbytespromemorian föreslås att den sökande ska lämna fler uppgifter i ansökan till Skatterättsnämnden om förhandsbesked i skattefrågor. *Skatterättsnämnden* anför att Skatteverket är bättre lämpat att hämta in de ytterligare uppgifter som behövs för informationsutbytet avseende förhandsbesked och att bestämmelserna bör tas in i annan lagstiftning än i lagen om förhandsbesked i skattefrågor. *Skatterättsnämnden* anser att det bör räcka att endast införa en möjlighet för Skatteverket att förelägga sökanden att lämna de uppgifter som myndigheten behöver för informationsutbytet. Även *Lagrådet* ifrågasätter om det föreslagna förfarandet är ändamålsenligt utformat. *Lagrådet* framför bl.a. att det skapar frågetecken kring vad som utgör ramen för processen avseende förhandsbesked, vilket i sin tur kan leda till svårigheter vid sekretessprövningen och att det framstår som en olämplig ordning att i en process som helt styrs av vad den enskilde vill lämna för upplysningar, tvinga den enskilde att lämna upplysningar som inte direkt behövs för prövningen.

Särskilt med hänsyn till vad som framförts avseende svårigheter med att avgöra vilka uppgifter som utgör ramen för processen i fråga om förhandsbesked bedömer regeringen, till skillnad från den bedömning som görs i informationsutbytespromemorian och lagrådsremissen, att de ytterligare uppgifter som Skatteverket behöver för att Sverige ska kunna leva upp till sina åtaganden i fråga om informationsutbyte bör lämnas direkt till Skatteverket i stället för till Skatterättsnämnden i ansökan om förhandsbesked. Till skillnad från Skatterättsnämnden anser dock regeringen att det inte räcker med en möjlighet för Skatteverket att förelägga den sökande att lämna uppgifterna. Enligt regeringens bedömning skulle det kunna innebära att Skatteverket kan behöva före-

Prop. 2019/20:197 lägga många sökande i enskilda fall att lämna uppgifter bara för att kunna avgöra om uppgifterna behövs för informationsutbytet eller inte. En föreläggandemöjlighet bör i stället fungera som ett komplement till en mer allmän uppgiftsskyldighet. Bestämmelser om uppgiftsskyldighet bör därför enligt regeringens mening lämpligen tas in i 33 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, om särskilda uppgifter. Därigenom blir bestämmelserna i 37 kap. 2 och 6 §§ om föreläggande också tillämpliga på dessa uppgifter. I 37 kap. 2 § första stycket anges att Skatteverket får förelägga den som inte har fullgjort en uppgiftsskyldighet enligt 15–35 kap. samma lag att fullgöra skyldigheten. Enligt 37 kap. 6 § SFL får Skatteverket också förelägga den som är eller kan antas vara uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. SFL att lämna uppgift som myndigheten behöver för att kunna kontrollera skyldigheten. Av 44 kap. 2 § SFL följer att sådana förelägganden får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

En bestämmelse bör tas in i 33 kap. SFL om att syftet med att uppgifterna lämnas är att Sverige ska kunna leva upp till sina åtaganden avseende internationellt informationsutbyte om förhandsbesked enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor.

När uppgifterna, som nu föreslås, lämnas direkt till Skatteverket i stället för till Skatterättsnämnden uppstår inte den problematik i fråga om sekretessprövning som Skatterättsnämnden och Lagrådet tar upp. Uppgifterna som lämnas till Skatteverket kommer att omfattas av sekretess enligt 27 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Det föreslås alltså att den sökande ska lämna uppgifterna direkt till Skatteverket genom ett förfarande som är separat från ansökan om förhandsbesked. Därmed gör sig de skäl som anförs i informationsutbytespromemorian och lagrådsremissen för att uppgifterna ska lämnas i, eller i samband med, ansökan (nämligen att den sökande ska kunna lämna samtliga uppgifter i ett enda sammanhang till samma myndighet) inte gällande på samma sätt. Såsom bl.a. *Lagrådet* anför är det inte heller förrän förhandsbeskedet fått laga kraft som det slutligt kan avgöras om uppgifter om förhandsbeskedet ska lämnas till andra stater och jurisdiktioner. Enligt regeringens mening behöver uppgifterna därför inte lämnas innan dess. Uppgifterna bör lämnas senast en vecka efter att förhandsbeskedet fått laga kraft.

Vilka ytterligare uppgifter ska lämnas?

I informationsutbytespromemorian föreslås att en sökande som inte är en fysisk person i en ansökan om förhandsbesked i skattefrågor ska lämna följande ytterligare uppgifter, i den utsträckning dessa inte redan ska lämnas enligt befintliga regler:

- identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist samt eventuellt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, på sökanden, sökandens moderbolag och moderbolaget för gruppen av personer som sökanden tillhör,
- andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet, och
- andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner.

Som framgår ovan föreslår nu regeringen att uppgifterna i stället ska lämnas i form av särskilda uppgifter direkt till Skatteverket. Eftersom uppgifterna vid sidan om utbytet enligt lagen om administrativt samarbete, i enlighet med slutrapporten för BEPS åtgärd 5, även ska kunna användas vid informationsutbyte med andra stater och jurisdiktioner än EU:s medlemsstater tar förslaget sikte på företag i ”andra stater och jurisdiktioner” och inte bara i ”andra medlemsstater” (jfr 12 b § lagen om administrativt samarbete).

Det framgår att en uppgift om identitet även innefattar uppgift om stat eller jurisdiktion för hemvist eller för registrering. Skatterättsnämnden framför att det rent språkligt kan ifrågasättas om uppgiften om stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist är en uppgift om identitet. Regeringen konstaterar att de ytterligare uppgifter som enligt förslaget i denna proposition ska lämnas är sådana som behövs för informationsutbyte med andra stater och jurisdiktioner och det är således i första hand myndigheter i andra stater och jurisdiktioner som ska kunna identifiera företagen. Uppgiften om stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist är därför avgörande. Exempelvis är en uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer, vars funktion är att identifiera personen i fråga, inte särskilt värdefull om det inte finns någon uppgift om vilken stat eller jurisdiktion som har tilldelat personen det skatteregistreringsnumret. Enligt regeringens mening är uppgiften om stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist därför i detta sammanhang en del av uppgifterna om identiteten.

Med anledning av det som *Skatteverket* framför om att identifikationsuppgifterna bör innehålla uppgift om både stat eller jurisdiktion för hemvist och stat eller jurisdiktion för registrering, kan det klargöras att det avgörande för om en annan stat eller jurisdiktion berörs av ett förhandsbesked är om de angivna företagen har hemvist i den staten eller jurisdiktionen. Strikt taget är det alltså uppgift om stat eller jurisdiktion för hemvist, och inte för registrering, som behövs för att Skatteverket ska kunna leva upp till Sveriges åtaganden i fråga om informationsutbyte, vilket är syftet med förslagen i denna proposition. Om ett företag har skatterättslig hemvist i mer än en stat eller jurisdiktion ska samtliga dessa anges. Under vissa speciella omständigheter kan det emellertid vara så att ett företag inte har, eller anser sig inte ha, hemvist i skatterättsligt avseende i någon stat eller jurisdiktion. I dessa speciella fall får det anses rimligt att uppgift i stället lämnas om stat eller jurisdiktion för registrering, eftersom ett sådant uppgiftslämnande motverkar kringgående av de internationella standarderna för informationsutbyte. Det bör därför förtydligas att uppgift om stat eller jurisdiktion för registrering ska lämnas om uppgift om stat eller jurisdiktion för hemvist saknas. Uppgiftsskyldigheten bör enligt regeringens mening mot denna bakgrund inte, som Skatteverket föreslår, omfatta både stat eller jurisdiktion för hemvist och stat eller jurisdiktion för registrering.

Att uppgift ska lämnas om andra personer (med undantag för fysiska personer) som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner innebär naturligtvis att uppgifter ska lämnas om deras identitet. Såsom Skatteverket påpekar bör det klargöras att det är fråga om samma identifikationsuppgifter som för sökanden m.fl. Det kan

Prop. 2019/20:197 också förtydligas att uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer bara behöver lämnas om ett sådant nummer finns.

Eftersom moderföretagen kan ha en annan associationsrättslig form än ett bolag, instämmer regeringen i det som Skatteverket anför om att begreppet moderföretag bör användas i stället för moderbolag. I enlighet med *Lagrådets* förslag bör det också, när det gäller moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör, förtydligas att det är fråga om det ”yttersta” moderföretaget.

Såsom Skatterättsnämnden påpekar bör det även klargöras att den nu aktuella uppgiftsskyldigheten inte gäller när sökanden är det allmänna ombudet hos Skatteverket.

Eftersom uppgifterna föreslås lämnas till Skatteverket genom ett förfarande som är separat från ansökan om förhandsbesked bör uppgift även lämnas om vilket förhandsbesked uppgifterna avser.

I fråga om vilka förhandsbesked ska de ytterligare uppgifterna lämnas?

Skatterättsnämnden anför att förslaget är utformat som en generell skyldighet att lämna ytterligare uppgifter trots att syftet är att skyldigheten bara ska gälla vissa förhandsbesked som avser inkomstskatt. Med anledning av detta konstaterar regeringen att BEPS åtgärd 5 och den standard för informationsutbyte som ingår där endast behandlar förhandsbesked som avser direkta skatter och avgifter och inte indirekta sådana. Vidare ska lagen om administrativt samarbete inte tillämpas på mervärdesskatt eller tullar eller på punktskatter som omfattas av annan unionslagstiftning om administrativt samarbete än DAC. Kravet på ytterligare uppgifter i fråga om förhandsbesked bör därför begränsas till sådana besked som avser direkt skatt. På de områden där förhandsbesked, enligt 1 § lagen om förhandsbesked i skattefrågor, kan lämnas avser följande indirekta skatter:

- punktskatt som avses i 3 kap. 15 § skatteförfarandelagen (2011:1244), och

- skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200).

Skatterättsnämnden anser vidare att det inte är tydligt vilka förhandsbesked gällande inkomstskatt som ska omfattas av uppgiftslämnandet. *Näringslivets skattedelegation* (med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) anför att det strider mot proportionalitetsprincipen att de ytterligare uppgifterna ska lämnas även i fall då förhandsbeskedet inte kommer att bli föremål för informationsutbyte. Regeringen konstaterar att syftet med den ytterligare uppgiftsskyldigheten är att ge Skatteverket tillgång till uppgifterna i de fall då uppgifter om förhandsbeskeden ska lämnas till andra stater och jurisdiktioner. Det kan därför anföras att uppgifterna inte behövs om förhandsbeskeden inte omfattas av informationsutbytet och att uppgiftsskyldigheten därför bör begränsas till de fall då uppgifter om förhandsbeskeden ska lämnas till en annan stat eller jurisdiktion. Nackdelen med en sådan ordning är att det därmed åligger sökanden att bedöma om förhandsbeskedet omfattas av informationsutbytet, trots att ansvaret för den bedömningen slutligen åligger Skatteverket. Om den enskilde avstår från att lämna de ytterligare uppgifterna med hänvisning till att beskedet inte omfattas av informationsutbytet kommer det sannolikt i en del fall

innebära att uppgifterna inte lämnas trots att Skatteverket bedömer att förhandsbeskedet omfattas av utbytet. Regeringens bedömning är dock att detta bör kunna läkas genom att Skatteverket, som nämnts ovan, har möjlighet att förelägga den sökande att lämna uppgifterna. En fördel med att begränsa den ytterligare uppgiftsskyldigheten till de fall då förhandsbeskedet ska utbytas är att färre sökanden behöver lämna uppgifterna och då endast i de fall då det kan förutses att de kan komma att behövas. Skyldigheten att lämna de ytterligare uppgifterna bör mot denna bakgrund, och i enlighet med *Lagrådets* förslag, begränsas till att avse förhandsbesked som avser

- fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion,
- direkta eller indirekta betalningar a) mellan utländska närstående parter via ett till dem närstående företag i Sverige, eller b) som görs av ett utländskt företag till ett närstående företag i Sverige där den verkliga huvudmannen för betalningarna har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller
- en sådan gränsöverskridande transaktion som anges i 7 b § lagen om administrativt samarbete.

I fråga om begreppet närstående parter kan det konstateras att det framgår av punkt 122 i slutrapporten för BEPS åtgärd 5 från 2015 att två parter anses närstående om den ena parten äger minst 25 procent av andelarna i den andra parten eller om en tredje part äger minst 25 procent av andelarna i båda parterna. En part anses inneha andelar i en annan part om denne, direkt eller indirekt genom innehav i andra parter, har andel av rösterna i den parten eller andel av kapitalet i den parten. Det anges även att det ska bevakas om tröskeln på 25 procent kan behöva ändras.

Sveriges advokatsamfunds synpunkter avser omfattningen av sökandens skyldighet att utreda och beskriva effekter, rimligheten av att ställa krav på kunskap om utländsk lagstiftning och att en stat eller jurisdiktion bör anses beröras av ett besked eller beslut när det har beskattningsekvenser för den staten eller jurisdiktionen. Dessa synpunkter är relevanta i fråga om både förhandsbesked i skattefrågor och godkännande för tonnagebeskattning. Synpunkterna behandlas därför i ett sammanhang i avsnitt 5.3.

Lagförslag

Förslaget innebär att det införs tre nya paragrafer, 33 kap. 2 a, 9 b och 10 a §§, i skatteförfarandelagen.

5.3 Fler uppgifter i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning

Regeringens förslag: I en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning ska en sökande som inte är en fysisk person alltid lämna följande uppgifter:

- identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på sökanden, sökandens

moderföretag och moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör samt på andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner, och

– andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet.

Detta gäller dock bara när sökanden kan komma att ha transaktioner med utländska närstående parter som ger upphov till inkomst som omfattas av tonnagebeskattning.

Informationsutbytespromemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att uppgifter ska lämnas om identiteten på sökandens moderbolag och moderbolaget för gruppen av personer som sökanden tillhör. I promemorian föreslås inte någon begränsning av den ytterligare uppgiftsskyldigheten till fall den skattskyldige kan komma att ha transaktioner som omfattas av beslutet om godkännande för tonnagebeskattning med utländska närstående parter eller transaktioner som ger upphov till inkomst som är föremål för beslutet från utländska närstående parter. I promemorian saknas klargörande om att även identifikationsuppgifterna avseende andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner ska innefatta uppgift om stat eller jurisdiktion för hemvist, eller om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation* (med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) avstyrker förslaget och anser att det strider mot proportionalitetsprincipen att de ytterligare uppgifterna ska lämnas även i fall då beslutet inte kommer att bli föremål för informationsutbyte. *Skatterättsnämnden* anför att det inte är tydligt vad rättsföljden blir om uppgifter saknas. *Skatteverket* framför att bestämmelserna bör gälla uppgifter om moderföretag i stället för moderbolag. Skatteverket framhåller även att uppgifterna om identiteten på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör bör innefatta uppgifter om både stat eller jurisdiktion för registrering och för hemvist, i stället för att innefatta antingen stat eller jurisdiktion för registrering eller stat eller stat eller jurisdiktion för hemvist. Vidare anför Skatteverket att samma identifikationsuppgifter bör lämnas även för de andra personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner och som uppgifter ska lämnas om. *Föreningen Svensk Sjöfart* påpekar att det vid ansökningstillfället inte är möjligt att lämna information utöver vad som då är känt. Föreningen Svensk Sjöfart anför även att ”närstående part” får anses avse parter som sökanden har en direkt relation till, dvs. att sökanden äger eller ägs av den närstående parten, och att detta bör tydliggöras. Föreningen framför slutligen att en del av de ytterligare uppgifterna, t.ex. om moderbolag i ett annat land, bör kunna inhämtas direkt från skattemyndigheten i det andra landet i stället för att sökanden ska åläggas den administrativa bördan att lämna uppgifterna. *Sveriges advokatsamfund* anser att det är viktigt att de föreslagna bestämmelserna tillämpas med försiktighet och att det bör klargöras att

sökandens skyldighet att utreda och beskriva sannolika effekter är begränsad till vad som framkommit i samband med arbetet med ansökan. Advokatsamfundet påpekar även att det inte är rimligt att kräva att den sökande ska ha kunskap om relevant lagstiftning i andra stater och jurisdiktioner samt att det bör klargöras att det, när det gäller vilka personer eller andra stater och jurisdiktioner som berörs, är fråga om beskattningskonsekvenser för dem.

Skälen för regeringens förslag: Ett beslut om godkännande för tonnageskattning är ett sådant förmånligt skattebeslut i form av en s.k. shipping regime som omfattas av BEPS åtgärd 5. Shipping regimes beskrivs i avsnitt 4 III.F i slutrapporten för BEPS åtgärd 5. Därmed omfattas beslut om godkännande för tonnageskattning av det tvingande spontana informationsutbyte som ska ske enligt slutrapporten.

I 13 a kap. 8 § SFL anges att en ansökan om godkännande för tonnageskattning ska innehålla de uppgifter som är nödvändiga för att Skatteverket ska kunna bedöma om förutsättningarna i 2 och 3 §§ är uppfyllda. De förutsättningar som anges i 13 a kap. 2 och 3 §§ är de materiella förutsättningarna för Skatteverket att bevilja en ansökan om godkännande för tonnageskattning.

För att Sverige ska kunna leva upp till minimistandarden i slutrapporten för BEPS åtgärd 5 måste Skatteverket få tillgång till de uppgifter som behövs för att kunna bedöma till vilka andra stater och jurisdiktioner som uppgifter om beslutet ska lämnas och till de uppgifter som ska lämnas. Det finns därför anledning att utöka det antal uppgifter som ska lämnas i ansökan om godkännande för tonnageskattning.

I informationsutbytespromemorian föreslås att en sökande som inte är en fysisk person i en ansökan om godkännande för tonnageskattning ska lämna följande ytterligare uppgifter, i den utsträckning dessa inte redan ska lämnas enligt befintliga regler:

- identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist samt eventuellt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, på den sökande, sökandens moderbolag och moderbolaget för gruppen av personer som den sökande tillhör,
- andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner, och
- andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet.

Såsom *Skatteverket* anför och i likhet med den bedömning som görs i fråga om förhandsbesked i skattefrågor bör uppgifterna lämnas om moderföretag i stället för moderbolag (se vidare under avsnitt 5.2). Vidare bör, såsom Skatteverket anför, de identifikationsuppgifter som ska lämnas avseende andra personer som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner vara desamma som ska lämnas avseende sökanden m.fl. (se vidare under avsnitt 5.2). När det gäller det som Skatteverket anför om att uppgift bör lämnas om både stat eller jurisdiktion för hemvist och om stat eller jurisdiktion för registrering hänvisas till vad som anges om motsvarande fråga i avsnitt 5.2.

Till skillnad från när det gäller förhandsbesked i skattefrågor bör de ytterligare uppgifterna, när det gäller ansökningar om godkännande för tonnageskattning, enligt regeringens mening lämnas i ansökan i stället för separat i form av särskilda uppgifter. Denna bedömning görs i huvud-

Prop. 2019/20:197 sak mot bakgrund av att det i detta fall är samma myndighet, dvs. Skatteverket, som ska pröva ansökan i sak och som behöver dessa ytterligare uppgifter för att kunna lämna korrekt information om beslutet till andra stater och jurisdiktioner. Vidare avgörs prövningsramen i fråga om godkännande för tonnagebeskattning inte, såsom är fallet med förhandsbesked från Skatterättsnämnden, helt av vilka uppgifter den enskilde väljer att lämna. Det finns därför inte samma risk för att det i dessa fall uppstår problem i tillämpningen på det sätt som Lagrådet framför när det gäller förhandsbesked i skattefrågor. Vidare kan det vara till fördel för sökanden att kunna lämna alla uppgifter samtidigt och i ett sammanhang.

Mot denna bakgrund och i enlighet med *Lagrådets* förslag bör bestämmelser tas in i skatteförfarandelagen om att en sökande som inte är en fysisk person i ansökan om godkännande för tonnagebeskattning alltid ska lämna följande uppgifter:

- identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt, om sådant nummer finns, utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör samt för andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner, och

- andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet.

Skatterättsnämnden anför att det är otydligt vad rättsföljden blir om de ytterligare uppgifterna inte lämnas. Regeringen konstaterar att den omständigheten att sådana ytterligare uppgifter inte lämnas inte utgör ett hinder för Skatteverket att fatta beslut om godkännande för tonnagebeskattning, så länge Skatteverket har samtliga uppgifter som behövs för att kunna fatta beslutet. Bland annat av den anledningen lämnas nedan ett förslag om att Skatteverket ska få förelägga sökanden att lämna de ytterligare uppgifter som myndigheten kan behöva för informationsutbytet, se avsnitt 5.6.

Upplysningar om ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning ska enligt slutrapporten för BEPS åtgärd 5 utbytas med en annan stat eller jurisdiktion när den som omfattas av beslutet har transaktioner som omfattas av beslutet med utländska närstående parter eller som ger upphov till inkomst från utländska närstående parter som omfattas av beslutet (se punkt 103–106 samt punkt 1 i tabell 5.1, i kapitel 5 i slutrapporten för BEPS åtgärd 5). Skyldigheten att lämna de ytterligare uppgifterna bör, liksom när det gäller förhandsbesked i skattefrågor, begränsas till att avse ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning när uppgifter om beslutet kan komma att omfattas av informationsutbytet med andra stater och jurisdiktioner. Denna bedömning görs bl.a. mot bakgrund av synpunkter från *Näringslivets skattedelegation*, med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv* (se vidare under avsnitt 5.2). I enlighet med *Lagrådets* förslag bör uppgiftsskyldigheten därför endast gälla i fråga om ansökningar när den sökande sannolikt kan komma att ha transaktioner med utländska närstående parter som ger upphov till inkomst som omfattas av tonnagebeskattning.

Sveriges advokatsamfund anför att det är viktigt att de föreslagna bestämmelserna tillämpas med försiktighet. Det kan därför påminnas om det som sägs ovan om att det inte får någon direkt rättsföljd för den enskilde om uppgifterna inte lämnas i ansökan.

Advokatsamfundet framför även att det bör klargöras att sökandens skyldighet att utreda och beskriva sannolika effekter är begränsad till vad som framkommit i samband med arbetet med ansökan. Regeringen konstaterar att de ytterligare uppgifter som ska lämnas, som redan nämnts, är sådana som går utöver de som behövs för att ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning ska kunna meddelas. Dessa ytterligare uppgifter kan dock, såsom *Föreningen Svensk Sjöfart* anför, endast lämnas utifrån de omständigheter som är kända vid tidpunkten för ansökan. Enligt regeringens mening behöver det sistnämnda dock inte anges i lagtexten.

Vidare framför Advokatsamfundet att det inte är rimligt att kräva att den sökande har kunskap om relevant lagstiftning i andra stater och jurisdiktioner. Advokatsamfundet anser också att det bör klargöras att det, när det gäller vilka personer eller andra stater och jurisdiktioner som berörs, är fråga om beskattningskonsekvenser för dem. Med anledning av detta konstaterar regeringen att det är fråga om uppgifter som behövs för att fullgöra förpliktelse i fråga om informationsutbyte på skatteområdet. Informationsutbytet syftar således till att stater och jurisdiktioner ska utbyta upplysningar som är av betydelse för beskattningen. Skyldigheten att utbyta upplysningar är emellertid inte direkt kopplad eller begränsad till situationer då beskattningen i en annan stat eller jurisdiktion faktiskt påverkas av ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning eller ett förhandsbesked i skattefrågor. Skyldigheten att utbyta upplysningar gäller enligt de nu aktuella internationella standarderna i stället när vissa faktiska omständigheter föreligger. Dessa faktiska omständigheter är sådana som typiskt sett innebär att beskattningen i en annan stat eller jurisdiktion kan påverkas. Det är således inte fråga om att göra rättsliga bedömningar av beskattningskonsekvenser i andra stater och jurisdiktioner. Till skillnad från i informationsutbytespromemorian föreslås i denna proposition att bestämmelser ska tas in i lag om att de ytterligare uppgifterna endast behöver lämnas i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning där de faktiska omständigheterna är sådana att uppgifter om beslutet sannolikt kan komma att behöva lämnas till en annan stat eller jurisdiktion, dvs. när den skattskyldige kan komma att ha transaktioner med utländska närstående parter som ger upphov till inkomst som omfattas av tonnagebeskattning. Detta ger även god vägledning för när en annan stat eller jurisdiktion, eller en person i en annan stat eller jurisdiktion, kan anses vara berörd av beslutet.

När det gäller det som *Föreningen Svensk Sjöfart* anför om begreppet närstående parter kan det konstateras att det framgår av punkt 122 i slutrapporten för BEPS åtgärd att två parter anses närstående om den ena parten äger minst 25 procent av andelarna i den andra parten eller om en tredje part äger minst 25 procent av andelarna i båda parterna. En part anses inneha andelar i en annan part om denne, direkt eller indirekt genom innehav i andra parter, har andel av rösterna i den parten eller andel av kapitalet i den parten. Det anges även att det ska bevakas om tröskeln på 25 procent kan behöva ändras.

Föreningen Svensk Sjöfart framför vidare att en del av uppgifterna i stället bör kunna inhämtas direkt från skattemyndigheterna i andra stater och jurisdiktioner. Regeringen konstaterar dock att slutrapporten för BEPS åtgärd 5 innehåller en minimistandard för informationsutbyte där det på förhand är fastställt vilka uppgifter om beslutet som skattemyndigheten i den stat eller jurisdiktion där beslutet meddelas ska lämna till övriga stater och jurisdiktioner som berörs. Uppgifterna syftar till att den andra staten eller jurisdiktionen ska kunna identifiera företagen och bedöma om beskattningen där påverkas. Det skulle inte vara förenligt med minimistandarden att underlåta att lämna vissa av dessa uppgifter till andra stater eller jurisdiktioner. Standarden innefattar inte heller någon skyldighet för andra stater och jurisdiktioner att lämna delar av de uppgifter som enligt standarden ska lämnas av myndigheterna i den stat eller jurisdiktion där beslutet meddelas.

Lagförslag

Förslaget innebär en ändring i 13 a kap. 1 § SFL och att det införs en ny paragraf, 13 a kap. 8 a §, i lagen.

5.4 Prissättningsbesked vid internationella transaktioner och Skatteverkets svar på externa frågor

Regeringens bedömning: Några författningsändringar i fråga om prissättningsbesked vid internationella transaktioner och i fråga om Skatteverkets svar på externa frågor är inte nödvändiga.

Informationsutbytespromemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Skatterättsnämnden* anför att det saknas en närmare analys av behovet av författningsändringar när det gäller Skatteverkets svar på externa frågor.

Skälen för regeringens bedömning: Som nämnts under avsnitt 5.1 är Sverige enligt DAC 3 skyldigt att utbyta upplysningar om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. I 5 § förordningen (2009:1295) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner anges att en ansökan om prissättningsbesked bl.a. ska innehålla uppgifter om namn, postadress och, om sådana nummer finns, organisationsnummer, personnummer, samordningsnummer eller motsvarande registreringsnummer eller motsvarande utländska nummer för berörda parter. Uppgift ska även lämnas om vilka stater som omfattas av ansökan. Vidare ska uppgift lämnas om i utlandet meddelade motsvarigheter till prissättningsbesked som någon av de berörda parterna omfattas av och som avser transaktioner av samma eller liknande slag som de i ansökan samt en beskrivning av de berörda parterna och deras organisation och verksamhet. Av dessa uppgifter kan den information om vilka andra stater och jurisdiktioner som berörs av beskedet som Skatteverket behöver för att Sverige ska kunna leva upp till DAC 3 utläsas. Eftersom uppgift ska lämnas om utländska nummer som motsvarar t.ex. organisationsnummer innebär det för företag

att uppgift ska lämnas om utländska skatteregistreringsnummer. Regeringen bedömer därför att det inte finns något behov av författningsändringar när det gäller uppgifter som ska lämnas i en ansökan om prissättningsbesked.

Skatteverkets svar på externa frågor ryms inom Skatteverkets handläggning av ärenden. Skatteverkets handläggning av ärenden regleras i huvudsak i skatteförfarandelagen. Skatteförfarandelagen är en speciallagstiftning i förhållande till förvaltningslagen (2017:900). I de delar som inte regleras i skatteförfarandelagen eller någon annan speciallagstiftning gäller i stället förvaltningslagen för förfarandet hos Skatteverket. Det finns inte några specifika bestämmelser om förfarandet för Skatteverkets svar på externa frågor i lag eller förordning. Skatteverkets svar på externa frågor lämnas i stället inom ramen för Skatteverkets allmänna service-skyldighet enligt 6 § förvaltningslagen. Där anges följande. En myndighet ska se till att kontakterna med enskilda blir smidiga och enkla. Myndigheten ska lämna den enskilde sådan hjälp att han eller hon kan ta tillvara sina intressen. Hjälpen ska ges i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet. Den ska ges utan onödigt dröjsmål.

Genom att besvara en extern fråga uppfyller Skatteverket sin service-skyldighet. Svaret lämnas på initiativ av den enskilde. I vissa fall, beroende på vem svaret gäller, svarets innehåll och vilka som berörs av det (jfr avsnitt 5.1), kan det uppstå en skyldighet för Skatteverket att lämna upplysningar om svaret till andra stater och jurisdiktioner och till Europeiska kommissionen, se t.ex. 12 a § lagen om administrativt samarbete eller slutrapporten för BEPS åtgärd 5. Det kan då uppkomma ett behov för Skatteverket att få tillgång till ytterligare uppgifter från den enskilde som Skatteverket behöver för att kunna fullgöra utbytet av upplysningar. Det rör sig i dessa fall endast om enskilda som inte är fysiska personer och uppgifter som avser den enskilde själv eller närstående företag. Enligt regeringens bedömning bör serviceskyldigheten i detta fall inte kunna anses sträcka sig så långt att Skatteverket skulle vara skyldigt att besvara en fråga även om den enskilde underlåter att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna uppfylla de skyldigheter som uppkommer för Skatteverket i och med att frågan besvaras. Skatteverket bör därför inom ramen för förfarandet för att besvara externa frågor kunna ta ställning till vilka uppgifter som behövs och efterfråga dessa från den enskilde innan svaret kan lämnas. Ärendena skiljer sig således från ärenden om godkännande för tonnageskattning eftersom det i de ärendena inte är något hinder för att meddela ett beslut att de ytterligare uppgifter som behövs för informationsutbytet inte kommer in (jfr avsnitt 5.3).

Något behov av författningsändringar finns därför enligt regeringens mening inte heller på detta område.

5.5 Skatteverkets behandling av ytterligare personuppgifter

Regeringens bedömning: Den personuppgiftsbehandling som förslagen kan ge upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning och medför inte behov av någon ändring i befintligt regelverk om personuppgiftsbehandling.

Informationsutbytespromemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: *Datainspektionen* anför att även om uppgifter om juridiska personer inte i sig omfattas av definitionen av personuppgifter, måste det beaktas om uppgifterna är sådana att en fysisk person indirekt ändå kan identifieras, t.ex. när namnet på en juridisk person härrör från namnet på en fysisk person.

Skälen för regeringens bedömning: I avsnitt 5.2 och 5.3 föreslås att personer som inte är fysiska personer ska lämna vissa ytterligare uppgifter i fråga om förhandsbesked i skattefrågor respektive i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning. När sökandena har lämnat de ytterligare uppgifterna behandlas de av Skatteverket i beskattningsdatabasen.

Med anledning av det som *Datainspektionen* anför konstaterar regeringen att de ytterligare uppgifter som kan behöva lämnas innefattar t.ex. identiteten på vissa företag. Dessa uppgifter skulle direkt eller indirekt kunna hänföras till en fysisk person. Det kan därför inte uteslutas att de uppgifter som med anledning av förslagen kommer att behandlas hos Skatteverket i vissa fall inkluderar personuppgifter på det sätt som *Datainspektionen* anför.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning, är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsländer och ska tillämpas fr.o.m. den 25 maj 2018. Förordningen utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU. För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten finns lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen.

Den rättsliga grunden för behandlingen är i första hand att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning (artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen). Det kan även vara fråga om en rättslig förpliktelse för Skatteverket att behandla personuppgifterna på det sätt som anges i artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen. Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen. Den rättsliga grunden fastställs i 13 a kap. och 33 b kap. skatteförfarandelagen. Det rör sig här inte om sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i dataskyddsförordningen.

Det legitima mål som eftersträvas med att dessa ytterligare personuppgifter lämnas är att Sverige ska kunna leva upp till sina åtaganden inom internationellt informationsutbyte på skatteområdet och att de upplysningar som utbyts ska kunna användas på ett administrativt effektivt sätt i det land som tar emot upplysningarna för att kunna fastställa en korrekt beskattning. Enligt regeringens mening får behandlingen anses stå i proportion till det eftersträfvade målet och ett eventuellt integritetsintrång.

I lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser som specifikt reglerar behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsdatabas. Enligt den lagen är Skatteverket personuppgiftsansvarigt med avseende på den aktuella behandlingen. Av 1 kap. 4 § 7 den lagen framgår att uppgifter får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Av 2 kap. 3 § andra stycket samma lag framgår att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande. Dessa bestämmelser gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (1 kap. 1 § andra stycket). Den ytterligare personuppgiftsbehandlingen syftar i detta fall till att Sverige ska kunna fullgöra åtaganden som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande (se avsnitt 5.1). Behandlingen i beskattningsdatabasen är därför tillåten.

Regeringen bedömer sammanfattningsvis att den personuppgiftsbehandling som förslagen kan ge upphov till är förenlig med dataskyddsförordningen och inte föranleder behov av någon ändring i befintligt regelverk om personuppgiftsbehandling.

5.6 Ny möjlighet för Skatteverket att förelägga en sökande att lämna uppgift

Regeringens förslag: Skatteverket ska få förelägga den som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning att lämna de ytterligare uppgifter som skulle ha lämnats i ansökan.

Föreläggandet får inte förenas med vite innan beslutet om godkännande för tonnagebeskattning har fått laga kraft och det är klart att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra Sveriges åtaganden att lämna upplysningar till andra stater och jurisdiktioner om beslutet.

Regeringens bedömning: När det gäller ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor ska någon bestämmelse inte införas om att Skatterättsnämnden får uppmana sökanden att lämna de ytterligare uppgifter som Skatteverket kan komma att behöva för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar om förhandsbeskedet till andra stater och jurisdiktioner. Det behövs inte heller någon särskild bestämmelse om att Skatteverket får förelägga den som ansökt om förhandsbesked att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fullgöra dessa skyldigheter.

Informationsutbytespromemorian saknar förslag om en möjlighet för Skatteverket att förelägga en sökande att lämna uppgift. I promemorian föreslås i stället att Skatterättsnämnden ska ges möjlighet att uppmana den sökande att komma in med uppgifter som Skatteverket kan komma att behöva för informationsutbyte.

Remissinstanserna: *Skatterättsnämnden* avstyrker förslaget att uppdraget att hämta in uppgifter med anledning av informationsutbytet läggs på nämnden och anser att Skatteverket är bäst lämpat för detta. Det anges inte i promemorian vad rättsföljden blir om Skatterättsnämnden inte får in uppgifterna. Det är Skatteverket som ytterst har att göra bedömningen vilka förhandsbesked som ska bli föremål för utbytet. Det blir svårt för Skatterättsnämnden att ta ställning till vilka uppgifter som ska lämnas. Den mest effektiva ordningen bör enligt Skatterättsnämndens mening vara att Skatteverket på lämpligt sätt hämtar in de aktuella uppgifterna i en separat ordning. *Skatteverket* tillstyrker förslaget i promemorian.

Den kompletterande informationsutbytespromemorians förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens förslag och bedömning. I promemorian föreslås att möjligheten för Skatteverket att förelägga den sökande även ska gälla i fråga om förhandsbesked i skattefrågor. I promemorian föreslås ingen bestämmelse om att föreläggandet inte får förenas med vite innan beslutet har fått laga kraft och det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar om beslutet till andra stater och jurisdiktioner.

Remissinstanserna: *Sjöfartsverket* välkomnar förslaget. *Skatteverket* tillstyrker att förslaget genomförs. *Föreningen Svensk Sjöfart, Skatterättsnämnden, Näringslivets Skattedelegation* (med instämmande av *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) och *Sveriges advokatsamfund* instämmer i att det är lämpligt att Skatteverket ges möjlighet att inhämta de uppgifter som inte lämnas i ansökan och som behövs för informationsutbyte. Föreningen Svensk Sjöfart ställer sig dock frågande till behovet av att Skatteverket ska kunna förelägga ett företag som ansökt om godkännande för tonnagebeskattnings att inkomma med de uppgifter som myndigheten behöver, särskilt att föreläggandet ska kunna förenas med vite. Näringslivets Skattedelegation m.fl. framför att föreläggandemöjligheten bör begränsas till situationer där det finns skäl att tro att beslutet eller beskedet ska omfattas av informationsutbyte. Vidare anser de, liksom Sveriges advokatsamfund, att ett föreläggande inte bör kunna förenas med vite förrän beslutet eller beskedet har fått laga kraft, eftersom det är först då som det uppstår en skyldighet att utbyta uppgifter om beslutet eller beskedet. Skatterättsnämnden anför att Skatteverket också i fråga om Skatteverkets svar på externa frågor bör få möjlighet att förelägga den enskilde att lämna de uppgifter som myndigheten behöver för det aktuella informationsutbytet.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Förhandsbesked från Skatterättsnämnden

Det kan konstateras att den vanligaste lagstiftningsmetoden i de fall Skatteverket behöver få tillgång till på förhand fastställbara uppgifter för att Sverige ska kunna leva upp till sina skyldigheter i fråga om

informationsutbyte med andra stater och jurisdiktioner (dvs. vid automatiskt eller, som i detta fall, tvingande spontant utbyte av upplysningar som Skatteverket inte redan har tillgång till) hittills har varit att en uppgiftsskyldighet för enskilda tagits in i 15–35 kap. SFL (se t.ex. 22 a, 22 b och 33 a kap. SFL). Till uppgiftsskyldigheten kopplas det då automatiskt en möjlighet för Skatteverket att förelägga den som inte fullgjort uppgiftsskyldigheten att fullgöra den (se 37 kap. 2 § SFL). I avsnitt 5.2 föreslås, i fråga om förhandsbesked i skattefrågor, att det ska tas in bestämmelser i 33 kap. SFL om att sökanden ska lämna särskilda uppgifter i fråga om vissa förhandsbesked till Skatteverket. Därmed blir bestämmelserna i 37 kap. SFL om att Skatteverket får förelägga den som är uppgiftsskyldig enligt 15–35 kap. SFL att fullgöra skyldigheten eller lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera skyldigheten tillämpliga på uppgiftslämnandet. Även bestämmelsen i 44 kap. 2 § SFL om när föreläggandet får förenas med vite blir tillämplig. Enligt regeringens bedömning saknas det därför skäl att ta in ytterligare bestämmelser om Skatteverkets möjligheter att förelägga sökanden att lämna uppgifter i fråga om förhandsbesked i skattefrågor. Mot denna bakgrund och med beaktande av vad *Skatterättsnämnden* anför bedömer regeringen att det inte ska införas någon bestämmelse om att Skatterättsnämnden får uppmana sökanden att komma in med de aktuella ytterligare uppgifterna.

Beslut om godkännande för tonnagebeskattning

Även när det gäller beslut om godkännande för tonnagebeskattning behöver Skatteverket ytterligare uppgifter för att kunna avgöra till vilka stater och jurisdiktioner som uppgifter om besked och beslut ska lämnas. Skatteverket behöver också ytterligare uppgifter för att kunna leva upp till de krav som ställs på innehållet i den information som myndigheten ska lämna till andra stater och jurisdiktioner. Dessa tillkommande uppgifter är i viss mån desamma som de uppgifter som redan ska lämnas i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning. I avsnitt 5.3 föreslås det därför att även sådana tillkommande uppgifter ska lämnas i ansökningarna.

En bestämmelse bör tas in i 37 kap. SFL som ger Skatteverket möjlighet att förelägga den som ansökt om ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning att lämna uppgift som skulle ha lämnats i ansökan enligt 13 a kap. 8 a § SFL. Om uppgifterna kan komma att behövas för att uppfylla de krav som ställs när det gäller informationsutbyte kan Skatteverket förelägga sökanden att lämna uppgifterna till myndigheten. Som anges i avsnitt 9.2 bedöms dock antalet fall vara mycket begränsat då det kan komma att bli aktuellt för Skatteverket att förelägga sökanden att lämna ytterligare uppgifter, eftersom antalet beslut där uppgifterna kan komma att behövas torde vara begränsat. Det saknas dessutom skäl att förelägga i de fall uppgifterna, i enlighet med förslagen i avsnitt 5.3, lämnas redan i ansökan.

Föreningen Svensk Sjöfart ifrågasätter behovet av en möjlighet för Skatteverket att förelägga den som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning att lämna de ytterligare uppgifterna. Eftersom de ytterligare uppgifterna som Skatteverket behöver, som nämnts i avsnitt 5.3, emellertid ofta torde sakna betydelse för den sakliga prövningen av en

Prop. 2019/20:197 ansökan om förhandsbesked i skattefrågor respektive om godkännande för tonnagebeskattning, bör frånvaron av dem inte hindra att sådana besked lämnas eller sådana beslut fattas. Enligt regeringens mening finns det därför ett behov av en möjlighet för Skatteverket att förelägga sökanden att lämna de ytterligare uppgifterna även i fråga om ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning. Genom att bestämmelsen om föreläggande tas in i 37 kap. SFL får föreläggandet, med stöd av 44 kap. 2 § SFL, även förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs.

Skatteverkets svar på externa frågor

Med hänsyn till det som anförs under avsnitt 5.4 om att Skatteverket inom ramen för förfarandet för att besvara externa frågor bör kunna ta ställning till vilka uppgifter som behövs och efterfråga dessa från den enskilde innan svaret kan lämnas, anser regeringen, i motsats till vad *Skatterättsnämnden* anför, att det saknas skäl att införa en möjlighet i 37 kap. SFL för Skatteverket att förelägga den enskilde att lämna de uppgifter som myndigheten behöver för informationsutbyte när det gäller Skatteverkets svar på externa frågor.

Tidpunkten för föreläggande vid ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning

Av 12 a § lagen om administrativt samarbete följer att Skatteverket ska lämna uppgifter om vissa förhandsbesked i skattefrågor till andra medlemsstater inom tre månader från utgången av det kalenderhalvår då beskedet utfärdats, ändrats eller förnyats. Det anges även att förhandsbesked i skattefrågor anses ha utfärdats, ändrats eller förnyats när det fått laga kraft. Enligt slutrapporten för BEPS åtgärd 5 ska informationen lämnas till andra stater och jurisdiktioner så snart som möjligt men senast inom tre månader från den dag då beslutet eller beskedet blev tillgängligt för Skatteverket. I vissa situationer kan det således finnas begränsat med tid för Skatteverket att inhämta ytterligare uppgifter mellan tidpunkten då ett beslut får laga kraft och tidpunkten då Skatteverket senast ska lämna uppgifterna. Skatteverket bör därför kunna välja om de ytterligare uppgifterna ska hämtas in redan medan ärendet om godkännande för tonnagebeskattning pågår eller om myndigheten ska vänta till dess att ärendet är avslutat och beslutet har fått laga kraft. Den omständigheten att det i många fall kan vara svårare att hämta in uppgifter efter det att ett ärende är avslutat och fått laga kraft bör kunna mildras av att Skatteverket i de fallen har möjlighet att förena ett föreläggande med vite om det finns skäl att anta att föreläggandet annars inte följs.

Villkor för vitesföreläggande

Flera remissinstanser ifrågasätter att ett föreläggande ska kunna förenas med vite innan det är klarlagt att det finns en skyldighet att lämna upplysningar om beslutet till andra stater eller jurisdiktioner, eftersom det då ännu inte är står klart att uppgifterna som föreläggandet avser behövs.

De fall då de ytterligare uppgifterna ska lämnas enligt 13 a kap. 8 a § SFL och därmed när ett föreläggande får göras, har, såsom *Näringslivets Skattedelegation m.fl.* föreslår, begränsats väsentligt enligt förslagen i

denna proposition jämfört med informationsutbytespromemorians förslag. Uppgifterna ska i princip bara lämnas när det kan förutses att uppgifter om beslutet kan komma att behöva utbytas. Emellertid kan det finnas fall där det senare visar sig att något informationsutbyte ändå inte ska ske. Detta gäller exempelvis om en ansökan återkallas av sökanden. I ett sådant fall kommer det inte att finnas något behov av uppgifterna för informationsutbyte. Regeringen delar remissinstansernas uppfattning att det i en sådan situation framstår som mindre lämpligt att ett föreläggande att lämna uppgifterna har kunnat förenas med vite.

Med hänsyn till att de fall där de ytterligare uppgifterna ska lämnas begränsas och med beaktande av att Skatteverket kan ha ont om tid på sig efter att ett beslut eller besked fått laga kraft för att utbyta uppgifterna samt att uppgifterna (till skillnad från uppgifterna i fråga om förhandsbesked från Skatterättsnämnden) ska lämnas i ansökan till samma myndighet som ska pröva ansökan i sak, dvs. Skatteverket, är det enligt regeringens mening dock varken nödvändigt eller önskvärt att, såsom *Sveriges advokatsamfund* föreslår, också begränsa möjligheten att förelägga utan vite till fall då det är klarlagt att uppgifter om beskedet och besluten ska lämnas till andra stater och jurisdiktioner.

Mot denna bakgrund bör en bestämmelse tas in om att föreläggandet inte får förenas med vite innan beslutet om godkännande för tonnagebeskattnings har fått laga kraft och det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar till andra stater och jurisdiktioner om beslutet.

Det kan också uppmärksammas att det av 2 § andra stycket lagen (1985:206) om viten följer att ett föreläggande inte får förenas med vite om adressaten kan antas sakna faktisk eller rättslig möjlighet att följa föreläggandet.

Lagförslag

Förslagen innebär en ändring i 37 kap. 1 § SFL och att det införs två nya paragrafer, 37 kap. 12 § och 44 kap. 3 a § SFL.

6 Undantag från utbyte av lokalt lämnade land-för-land-rapporter på skatteområdet

Regeringens förslag: Skatteverket ska inte överföra land-för-land-rapporter som lämnas av svenska enheter som inte är moderföretag eller ställföreträdande moderföretag i en multinationell koncern till andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen.

Informationsutbytespromemorian och den kompletterande informationsutbytespromemorian innehåller inte något motsvarande förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Bakgrund

I slutrapporten för åtgärd 13 i OECD:s och G20:s projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS) som publicerades 2015 finns modellregler för land-för-land-rapportering på skatteområdet och automatiskt informationsutbyte mellan behöriga myndigheter avseende sådana rapporter. Den 27 januari 2016 undertecknade Sverige ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter, förkortat MCAA. Under 2016 antogs även rådets direktiv (EU) 2016/881 av den 25 maj 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, förkortat DAC 4. Direktivet syftar till att genomföra OECD:s standard för land-för-land-rapportering i EU-rätten. OECD:s modellregler, MCAA och DAC 4 genomfördes i svensk rätt enligt förslag i propositionen Dokumentation vid internprissättning och land-för-land-rapportering på skatteområdet (prop. 2016/17:47, bet. 2016/17:SkU14, rskr. 2016/17:160). Bestämmelserna trädde i kraft den 1 april 2017.

Företag som är moderföretag i multinationella koncerner som har sammanlagda intäkter på minst 750 miljoner euro (7 miljarder kronor för svenska moderföretag) ska lämna en årlig land-för-land-rapport till den behöriga myndigheten i den stat eller jurisdiktion där de hör hemma. Den behöriga myndigheten ska sedan genom automatiskt utbyte överföra rapporten till andra deltagande stater och jurisdiktioner som berörs. Rapporten ska innehålla vissa uppgifter om den verksamhet som bedrivs i respektive stat eller jurisdiktion, t.ex. vinst eller förlust före inkomstskatt och antal anställda. Koncernen kan utse ett ställföreträdande moderföretag som då ska lämna land-för-land-rapporten för koncernen i stället för moderföretaget. Det ställföreträdande moderföretaget kan vara ett företag i en annan stat eller jurisdiktion som deltar i samarbetet än den stat eller jurisdiktion där moderföretaget finns.

Lokalt lämnande av land-för-land-rapport

Om ett moderföretag i en multinationell koncern inte är skyldigt att lämna en land-för-land-rapport för koncernen, kan ett annat företag i koncernen, t.ex. ett svenskt företag, även i andra fall bli skyldigt att lämna en land-för-land-rapport i stället för moderföretaget (s.k. lokalt lämnande av land-för-land-rapport). Detta gäller exempelvis om moderföretaget inte är skyldigt att lämna en sådan rapport i den stat eller jurisdiktion där det hör hemma eller om den staten eller jurisdiktionen där moderföretaget hör hemma inte har gällande avtal om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter med övriga stater och jurisdiktioner där koncernen är verksam.

De svenska reglerna innebär att en svensk enhet som varken är moderföretag eller ställföreträdande moderföretag ska lämna land-för-land-rapport till Skatteverket om

– moderföretaget inte är skyldigt att lämna en sådan rapport i den stat eller jurisdiktion där det hör hemma,

– den stat eller jurisdiktion i vilken moderföretaget hör hemma inte har något gällande avtal med Sverige om automatiskt utbyte av sådana rapporter, eller

– Skatteverket har anmält till enheten att det finns en systembrist i den stat eller jurisdiktion i vilken moderföretaget hör hemma. (se 33 a kap. 5 § första stycket skatteförfarandelagen [2011:1244]).

Om det finns flera koncernföretag i olika stater och jurisdiktioner som deltar i samarbetet innebär reglerna att flera företag i olika stater och jurisdiktioner kan bli skyldiga att lämna land-för-land-rapport i olika stater och jurisdiktioner för samma koncern, dvs. lämna samma land-för-land-rapport i flera stater och jurisdiktioner samtidigt.

Utbyte av lokalt lämnade land-för-land-rapporter mellan länder

Skatteverket ska enligt nuvarande lagstiftning överföra samtliga rapporter till andra deltagande stater och jurisdiktioner där det finns minst en enhet som ingår i samma koncern, alltså även lokalt lämnade rapporter. OECD har identifierat att detta är ett problem då ett utbyte av lokalt lämnade land-för-land-rapporter kan resultera i att flera sådana rapporter för en multinationell koncern utbyts fram och tillbaka mellan flera stater och jurisdiktioner. Det kan även inträffa att en stat eller jurisdiktion som inte på egen hand har möjlighet att få tillgång till en viss land-för-land-rapport, till följd av att den inte ingått något avtal om detta med den stat eller jurisdiktion där moderföretaget finns, ändå får tillgång till rapporten på grund av att den har ingått ett avtal med en eller flera av de stater och jurisdiktioner där land-för-land-rapporten lämnas lokalt. Detta är inte avsikten med BEPS åtgärd 13.

Nya vägledande riktlinjer (guidance) när det gäller det automatiska utbytet av land-för-land-rapporter har därför publicerats av OECD [OECD (2019), *Guidance on the Implementation of Country-by-Country Reporting – BEPS Action 13*, OECD, Paris]. Enligt de nya vägledande riktlinjerna ska lokalt lämnade rapporter inte utbytas mellan stater och jurisdiktioner. Detta gäller dock inte i fråga om utbyte av lokalt lämnade rapporter mellan medlemsstater i Europeiska unionen när DAC 4 föreskriver att ett sådant utbyte ska ske. När det gäller DAC 4 är avsikten att även lokalt lämnade rapporter ska utbytas mellan medlemsstaterna. De nya vägledande riktlinjerna påverkar därför endast vilka land-för-land-rapporter som ska överföras till tredjeländer enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter eller enligt något annat internationellt avtal om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter. Däremot ska lokalt lämnade land-för-land-rapporter även fortsättningsvis överföras till andra medlemsstater i Europeiska unionen.

Mot denna bakgrund föreslås att det införs en bestämmelse i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet om att Skatteverket inte ska överföra land-för-land-rapporter som lämnas av svenska enheter som inte är moderföretag eller ställföreträdande moder-företag i en multinationell koncern till andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen.

Lagförslag

Förslaget föranleder en ändring i 3 § lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet.

Lagen om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting ska ändras

Regeringens förslag: Lagen om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting ändras så att beteckningen landsting ändras till region. Vidare ska det i lagen hänvisas till skatteförordelagen i stället för till skattebetalningslagen.

Informationsutbytespromemorian, den kompletterande informationsutbytespromemorian och delegationspromemorian innehåller inte något motsvarande förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Riksdagen beslutade i november 2019 att beteckningen för kommuner på regional nivå ska ändras från landsting till region (prop. 2018/19:162, bet. 2019/20:KU3, rskr. 2019/20:48). Motsvarande ändring föreslås därför göras i lagen (2002:179) om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting. Den inaktuella hänvisningen till skattebetalningslagen bör också ändras på så vis att den överensstämmer med motsvarande hänvisningar i bl.a. lagen (2014:1475) om kreditering på skattekonto av ersättning för sjuklönekostnader.

Lagförslag

Förslaget föranleder en ändring av rubriken till lagen om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting samt ändringar i den lagen.

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

8.1 Delegationsbestämmelser

Regeringens förslag: Ändringarna i lagen om förhandsbesked i skattefrågor och i lagen om Forskarskattenämnden ska träda i kraft den 1 december 2020.

Regeringens bedömning: Det behövs inga övergångsbestämmelser.

Delegationspromemorians förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens förslag och bedömning. I promemorian föreslås dock ett ikraftträdande till den 1 augusti 2020.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har ingen invändning mot förslaget och bedömningen i promemorian. *Skatterättsnämnden* anför dock att nämnden inte har några ordinarie sammanträden under sommarmånaderna, vilket skulle kunna innebära att beslut som i dag

får fattas av ordförande eller vice ordförande inte kan fattas innan nämnden vid ett sammanträde efter ikraftträdandet beslutat om delegation.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Ändringarna i lagen om förhandsbesked i skattefrågor och i lagen om Forskarskattenämnden bör träda i kraft så snart som möjligt. Med hänsyn till bl.a. vad Skatterättsnämnden lyfter fram föreslås det att ändringarna ska träda i kraft den 1 december 2020.

Ändringarna är inte av sådant slag att några övergångsbestämmelser behövs.

8.2 Fler uppgifter i fråga om förhandsbesked i skattefrågor och i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning

Regeringens förslag: Ändringarna i skatteförfarandelagen om vilka uppgifter som ska lämnas i fråga om förhandsbesked i skattefrågor och i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning ska träda i kraft den 1 december 2020.

Bestämmelserna om särskilda uppgifter i fråga om förhandsbesked i skattefrågor ska tillämpas första gången på förhandsbesked som får laga kraft efter ikraftträdandet.

Bestämmelsen om ytterligare uppgifter i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning ska inte tillämpas på ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet.

Informationsutbytespromemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås ändringarna träda i kraft den 1 november 2019. I promemorian föreslås inte att uppgiftsskyldigheten i fråga om förhandsbesked i skattefrågor ska tillämpas på förhandsbesked som får laga kraft efter ikraftträdandet.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter lämnas som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: De nya bestämmelserna i 13 a kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, innebär att ytterligare uppgifter ska lämnas i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning. Ändringarna i 33 kap. SFL innebär att särskilda uppgifter ska lämnas till Skatteverket i fråga om vissa förhandsbesked i skattefrågor. Ändringarna föranleds av att OECD:s Forum on Harmful Tax Practices har konstaterat att Skatteverket inte alltid har tillgång till de uppgifter som myndigheten behöver för att Sverige ska kunna leva upp till sina skyldigheter när det gäller internationellt informationsutbyte avseende beskeden och besluten. Ändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt. Ändringarna bör därför träda i kraft den 1 december 2020.

I fråga om ansökningar om förhandsbesked i skattefrågor ska särskilda uppgifter lämnas till Skatteverket senast en vecka efter att förhandsbeskedet fått laga kraft. De nya bestämmelserna bör tillämpas första gången på förhandsbesked som får laga kraft efter ikraftträdandet.

I fråga om ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning ska uppgifterna lämnas in ansökan. De nya bestämmelserna bör inte tillämpas på ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet.

8.3 Ny möjlighet för Skatteverket att förelägga en sökande att lämna uppgift

Regeringens förslag: Ändringarna i skatteförfarandelagen som avser Skatteverkets möjlighet att förelägga den som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning att lämna uppgifter ska träda i kraft den 1 december 2020.

Äldre föreskrifter ska fortfarande gälla för ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet.

Informationsutbytespromemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att ändringarna ska träda i kraft den 1 november 2019. I promemorian föreslås att ändringarna ska tillämpas på uppmaningar från Skatterättsnämnden om ytterligare uppgifter som görs efter ikraftträdandet.

Remissinstanserna: *Näringslivets skattedelegation* (med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) framför att uppmaningar att lämna uppgifter inte bör kunna avse inhämtande av uppgifter som enligt gällande lagstiftning vid tidpunkten för ansökan inte var nödvändiga att lämna.

Den kompletterande informationsutbytespromemorians förslag överensstämmer inte med regeringens förslag. I promemorian föreslås att ändringarna ska träda i kraft den 1 mars 2020.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter lämnas som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna har tagits fram mot bakgrund av att OECD:s Forum on Harmful Tax Practices har konstaterat att Skatteverket inte alltid har tillgång till de uppgifter som myndigheten behöver för att kunna leva upp till sina skyldigheter när det gäller internationellt informationsutbyte avseende bl.a. beslut om godkännande för tonnagebeskattning. Ändringarna i 37 och 44 kap. skatteförfarandelagen som avser Skatteverkets möjlighet att förelägga sökanden att lämna uppgifter bör träda i kraft så snart som möjligt. Ändringarna bör därför träda i kraft den 1 december 2020.

Som redan nämnts har den vanligaste lagstiftningsmetoden i de fall Skatteverket behöver få tillgång till på förhand fastställbara uppgifter för att kunna leva upp till sina skyldigheter i fråga om informationsutbyte hittills varit att en uppgiftsskyldighet tagits in i skatteförfarandelagen och att det till detta kopplats en möjlighet för Skatteverket att förelägga den som inte fullgjort uppgiftsskyldigheten att fullgöra den (jfr förslaget som avser uppgifter i fråga om vissa förhandsbesked i skattefrågor, avsnitt 5.2). Eftersom möjligheten att förelägga i de fallen är kopplad till uppgiftsskyldigheten kan Skatteverket inte förelägga någon att lämna uppgifter som inte omfattas av uppgiftsskyldigheten. Det bedöms inte finnas tillräckliga skäl att frånga den principen i detta fall. Skatteverkets

möjlighet att förelägga bör därför vara kopplad till och endast avse de fall då det finns en uppgiftsskyldighet.

Ett föreläggande får utfärdas under handläggningen av ärendet om godkännande för tonnagebeskattning, dvs. medan ärendet fortfarande är öppet, eller efter att ärendet avslutats och ett beslut meddelats. Äldre föreskrifter bör därför fortfarande gälla ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet. Detta motsvarar uppfattningen som *Näringslivets skattedelegation m.fl.* framför om hur övergångsbestämmelsen bör utformas i fråga om den möjlighet för Skatterättsnämnden att uppmana sökanden att komma in med uppgifter som föreslås i informationsutbytespromemorian.

8.4 Undantag från utbyte av lokalt lämnade land-för-land-rapporter på skatteområdet

Regeringens förslag: Ändringen i lagen om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet ska träda i kraft den 1 december 2020.

Informationsutbytespromemorian och den kompletterande informationsutbytespromemorian innehåller inte något motsvarande förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Den nya bestämmelsen föranleds av att nya vägledande riktlinjer från OECD publicerades i december 2019. Bestämmelsen bör träda i kraft så snart som möjligt. Den bör därför träda i kraft den 1 december 2020.

8.5 Ändring i lagen om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting

Regeringens förslag: Ändringen i lagen om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting ska träda i kraft den 1 december 2020.

Informationsutbytespromemorian, den kompletterande informationsutbytespromemorian och delegationspromemorian innehåller inte något motsvarande förslag.

Remissinstanserna: Inga remissynpunkter har lämnats som har anknytning till denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Riksdagen beslutade i november 2019 att beteckningen landsting skulle ändras till region i ett stort antal lagar och lagändringarna trädde, med några få undantag, i kraft den 1 januari 2020. Det nu aktuella förslaget bör därför träda i kraft så snart som möjligt. Regeringen föreslår att lagförslaget ska träda i kraft den 1 december 2020.

9 Konsekvensanalys

9.1 Delegationsbestämmelser

Genom förslagen skapas möjligheter att besluta om delegation för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden, motsvarande de som finns i dag för ett antal andra nämndmyndigheter. Förslagen ger förutsättningar för ett mer effektivt resursutnyttjande i nämnderna, där arbetet kan koncentreras till kärnverksamheterna. Nämnderna ges även bättre förutsättningar att leva upp till de krav på skyndsamhet som gäller för beslut som rör utlämnande av allmänna handlingar och rättidsprövningar, samt de krav som på ett mer övergripande plan gäller för nämndernas tillgänglighet gentemot allmänheten.

Förslagen bedöms inte medföra några ökade kostnader för Skatterättsnämndens och Forskarskattenämndens gemensamma kansli. Vidare bedöms förslagen inte innebära några offentligfinansiella effekter, konsekvenser för företag och enskilda, för myndigheter och domstolar eller för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män. Förslagen bedöms inte heller leda till några fördelningseffekter eller sysselsättnings-effekter eller påverka de integrationspolitiska målen eller miljön.

9.2 Motverkande av skadlig skattekonkurrens

De föreslagna ändringarna i 13 a och 33 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) innebär att fler uppgifter ska lämnas i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning och i fråga om förhandsbesked från Skatterättsnämnden. Vidare får Skatteverket möjlighet att förelägga sökanden att lämna de uppgifter som Skatteverket kan komma att behöva för att kunna fullgöra Sveriges åtaganden när det gäller utbyte av upplysningar om sådana beslut och besked. Ett sådant föreläggande får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. När det gäller ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning kan ett föreläggande inte förenas med vite innan beslutet fått laga kraft. Detta gäller också i fråga om förhandsbesked från Skatterättsnämnden eftersom uppgiftsskyldigheten inte uppstår innan förhandsbeskedet fått laga kraft. Av samma anledning kan föreläggande utan vite inte heller ske innan beskedet fått laga kraft.

De ytterligare uppgifter som ska lämnas till Skatteverket behövs för att Sverige ska kunna uppfylla sina åtaganden att utbyta upplysningar om de aktuella beskeden och besluten med andra stater och jurisdiktioner, dels enligt rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, förkortat DAC, dels enligt den minimistandard i slutrapporten för åtgärd 5 i OECD:s och G20:s projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS) som Sverige har åtagit sig att tillämpa (se vidare om detta under avsnitt 5.1). Att Sverige inte lever upp till sina internationella åtaganden är inte ett alternativ.

Regelrådet finner att konsekvensutredningen i informationsutbytespromemorian inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning.

Näringslivets skattedelegation (med instämmande av *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenskt Näringsliv*) anför att de alternativ som presenteras i informationsutbytespromemorian inte framstår som uttömmande. Regeringen konstaterar att de alternativ som föreslås i informationsutbytespromemorian och den kompletterande informationsutbytespromemorian innebär att de ytterligare uppgifterna ska lämnas i ansökningar om förhandsbesked från Skatterättsnämnden och i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning. Eftersom det är Skatteverket som har behov av de ytterligare uppgifterna för sin verksamhet och det kan orsaka tillämpningsproblem i fråga om förhandsbesked i skattefrågor att de ytterligare uppgifterna ska lämnas i ansökningar om förhandsbesked bedöms det i denna proposition lämpligt att uppgifterna i stället lämnas direkt till Skatteverket i form av särskilda uppgifter (se avsnitt 5.2). I fråga om godkännande för tonnagebeskattning bedöms det däremot alltjämt lämpligt att uppgifterna lämnas i ansökan. Vidare bedöms det lämpligt att Skatteverket ges möjlighet att förelägga sökanden att lämna de ytterligare uppgifterna i de fall dessa inte redan har lämnats. Ett annat sätt för Skatteverket att få tillgång till de uppgifter som behövs skulle kunna vara att det inte tas in någon ytterligare uppgiftsskyldighet, utan att Skatteverket i stället ges möjligheten att i enskilda fall få begära in ytterligare uppgifter av de som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning eller ett förhandsbesked i skattefrågor, antingen i varje enskilt fall eller när det finns skäl att tro att beslutet eller beskedet ska omfattas av informationsutbytet. Alternativet att Skatteverket ges möjlighet att begära in uppgifterna i varje enskilt fall utan någon underliggande uppgiftsskyldighet framstår dock, enligt regeringens mening, som mindre ändamålsenligt än att det, som föreslås i denna proposition, tas in en allmän uppgiftsskyldighet som sedan kompletteras av en föreläggandemöjlighet i de fall uppgifterna ändå inte lämnas.

Förslagen får vissa effekter för företagen eftersom de åläggs en skyldighet att lämna ytterligare uppgifter i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning och i form av särskilda uppgifter i fråga om förhandsbesked i skattefrågor. Regelrådet efterfrågar en mer utförlig redovisning av de företag som berörs av förslagen och en uppskattning av tillkommande kostnader för företag än den som ges i informationsutbytespromemorian.

Såsom Regelrådet framför är det uppenbart att det är företag inom sjöfartsbranschen som berörs av förslaget om ytterligare uppgifter i ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning. Enligt uppgifter från Skatteverket har sammanlagt 17 företag ansökt om godkännande för tonnagebeskattning sedan reglerna trädde i kraft den 20 oktober 2016. Sex av dessa har emellertid sedan återkallat sina ansökningar. Det har hittills fattats elva beslut om godkännande för tonnagebeskattning. Av dessa har det bedömts att uppgifter om tre av besluten ska lämnas till andra stater och jurisdiktioner. *Föreningen Svensk Sjöfart* har på senare år uppfattat ett visst ökat intresse för svensk tonnagebeskattning. Antalet ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning kan därför enligt föreningen komma

Prop. 2019/20:197 att öka framöver. Svensk Sjöfart framhåller även att företagen inom sjöfartssektorn generellt sett i högre grad än inom andra sektorer har verksamhet i flera länder.

När det gäller uppgifter i fråga om förhandsbesked i skattefrågor kan det vara fråga om ett brett spektrum av olika skattefrågor och det är svårt att se att någon särskild bransch kommer att beröras mer än någon annan av förslagen. Enligt uppgifter från Skatterättsnämnden kan antalet ansökningar under 2018 som avsåg direkt skatt och gjordes av andra personer än fysiska personer uppskattas till ca 30. Under 2019 var motsvarande siffra ca 35. Enligt Skatterättsnämnden kan uppskattningsvis mellan 10 och 20 procent av ansökningarna vara sådana där andra stater och jurisdiktioner berörs på ett sådant sätt att de omfattas av förslagen. Med utgångspunkt i dessa uppgifter kan det alltså uppskattas att ca 3–6 förhandsbesked per år skulle kunna beröras av förslagen.

De ytterligare uppgifter som ska lämnas är i huvudsak uppgifter om sökanden själv eller om företag som är närstående till sökanden. Det torde således vara uppgifter som sökanden har tillgång till. De sammanlagda tillkommande kostnaderna för företag med anledning av förslagen bör mot denna bakgrund, och med beaktande av det fåtal företag och ansökningar som berörs, inte vara stor.

Regelrådet efterfrågar även en redogörelse för förslagets påverkan på konkurrensförhållandena. Förslagen torde inte ha någon direkt påverkan på konkurrensförhållandena mellan företagen. Det informationsutbyte som föranleder förslagen syftar dock bl.a. till att ge olika stater och jurisdiktioner information om beslut och förhandsbesked som skulle kunna medföra konkurrensfördelar i skattehänseende i andra stater och jurisdiktioner. På längre sikt kan informationsutbytet bidra till en minskning av skadlig internationell skattekonkurrens.

För Skatteverket innebär ändringarna att myndigheten får tillgång till uppgifterna och på så sätt kan fullfölja Sveriges åtaganden i fråga om informationsutbyte. För det fall sökanden inte lämnar de ytterligare uppgifterna ges Skatteverket möjlighet att förelägga sökanden att lämna dem. I de flesta fall torde uppgifterna dock komma att lämnas redan i ansökningar om godkännande för tonnageskattning och som särskilda uppgifter i fråga om förhandsbesked från Skatterättsnämnden. Det torde därför inte bli i många fall som förelägganden kommer att behövas och Skatteverkets kostnad för detta torde bli begränsad. Skatteverket bör informera om den skyldighet att lämna särskilda uppgifter som kan uppkomma för den som ansöker om förhandsbesked i skattefrågor. Det finns därför ett visst behov av informationsinsatser från Skatteverket för att göra sökandena medvetna om de ytterligare uppgifter som ska lämnas. Förslagen har i övrigt inte några effekter för Skatteverket. Förslagen i avsnitt 5.2 innebär att ett förhandsbesked i skattefrågor kan medföra en skyldighet för sökanden att lämna särskilda uppgifter i fråga om beskedet till Skatteverket. Eftersom det är till Skatterättsnämnden som ansökan lämnas har sökanden inte någon direkt kontakt med Skatteverket med anledning av ärendet om förhandsbesked. Enligt regeringens mening bör den sökande därför även kunna få information om den eventuella skyldigheten genom Skatterättsnämndens försorg, t.ex. genom allmän information på Skatterättsnämndens webbplats. För ytterligare information om uppgiftsskyldigheten bör Skatterättsnämnden dock kunna

hänvisa till Skatteverket. Förslagen innebär inte någon annan ökad administrativ börda för Skatterättsnämnden. Eventuella tillkommande kostnader för Skatteverket och Skatterättsnämnden till följd av samtliga förslag ryms därmed inom befintliga ekonomiska ramar. Förslagen har inte några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna eller andra myndigheter. Eventuella merkostnader ryms inom befintliga ramar.

Förslagen har inte några offentligfinansiella effekter.

Förslagen föranleds, som redan nämnts, av att Skatteverket behöver få tillgång till ytterligare uppgifter för att Sverige ska kunna leva upp till sina åtaganden enligt DAC och enligt minimistandarden i slutrapporten för BEPS åtgärd 5. Som angetts under avsnitt 5.5 bedöms den behandling av uppgifter som förslagen föranleder vara förenlig med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning). Förslagen överensstämmer även i övrigt med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Förslagen går inte utöver dessa skyldigheter.

Förslagen har inte några effekter för miljön, den ekonomiska jämlikheten, sysselsättningen eller för jämställdheten mellan kvinnor och män.

9.3 Undantag från utbyte av lokalt lämnade land-för-land-rapporter på skatteområdet

Den föreslagna ändringen innebär att Skatteverket inte ska överföra land-för-land-rapporter som lämnas av svenska enheter som inte är moderföretag eller ställföreträdande moderföretag i en multinationell koncern till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen. Förslaget föranleds av nya vägledande riktlinjer från OECD.

Förslaget påverkar inte uppgiftsskyldigheten för svenska företag och har inte heller i övrigt några konsekvenser för dem eller andra enskilda.

Förslaget har endast konsekvenser för Skatteverket på det sättet att vissa land-för-land-rapporter inte ska överföras till andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen.

Skatteverket anger att förslaget kommer innebära en ökad administrativ börda eftersom hanteringen kommer att behöva ske manuellt för att kunna avgöra om rapporten ska utbytas eller inte med alla berörda jurisdiktioner. Enligt uppgifter från Skatteverket lämnades det för 2018 in 104 rapporter från rapporterande bolag till Skatteverket. Kostnaden relaterat till detta ryms inom Skatteverkets befintliga ekonomiska ramar. Sammantaget ryms därmed Skatteverkets merkostnader till följd av förslaget inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget bedöms inte innebära några offentligfinansiella effekter, konsekvenser för företag och enskilda, för andra myndigheter och domstolar eller för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män. Förslagen bedöms inte heller leda till några fördelningseffekter eller

9.4 Ändring i lagen om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting

Regeringen föreslår att beteckningen landsting i lagen (2002:179) om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting ändras till region. Vidare föreslås att hänvisning i lagen görs till skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för till skattebetalningslagen (1997:483). Förslaget bedöms inte få några konsekvenser då det inte innebär några ändringar i sak.

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

3 §

I paragrafen finns bestämmelser om Skatterättsnämndens beslutsförhet.

Andra stycket tas bort. Ändringen är föranledd av att en ny paragraf,

3 a §, införs och görs i syfte att undvika överlappande regler.

Övriga ändringar är redaktionella.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

3 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Skatterättsnämndens möjligheter att besluta om delegation.

I paragrafen anges att Skatterättsnämnden får lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked. Det kan t.ex. röra sig om beslut om utlämnande av allmän handling, rättidsprövning av ett överklagande eller avskrivning av ett ärende efter återkallelse.

Skatterättsnämndens beslut om delegation ska fattas med den beslutsförhet som anges i 3 §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Ikraftträdandebestämmelse

Lagen träder i kraft den 1 december 2020.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden

Prop. 2019/20:197

4 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om Forskarskattenämndens möjligheter att besluta om delegation.

I paragrafen anges att Forskarskattenämnden får lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att pröva om förutsättningar för skattelättnader finns eller avvisa en ansökan om skattelättnader. Det kan t.ex. röra sig om beslut om utlämnande av allmän handling, rättidsprövning av ett överklagande eller avskrivning av ett ärende efter återkallelse. Med sådana beslut som innefattar en prövning av om förutsättningar för skattelättnader finns avses beslut enligt 11 kap. 23 a § inkomstskattelagen (1999:1229).

Forskarskattenämndens beslut om delegation ska fattas med den beslutsförhet som anges i 4 § första stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Ikraftträdandebestämmelse

Lagen träder i kraft den 1 december 2020.

Övervägandena finns i avsnitt 8.1.

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:179) om kreditering på skattekonto av tillfälligt sysselsättningsstöd till kommuner och landsting

I författningens rubrik och i författningen görs en ändring med anledning av att beteckningen för kommuner på regional nivå har ändrats från landsting till region. Vidare ändras hänvisningen till skattebetalningslagen (1997:483) eftersom denna upphävdes genom skatteförfarandelagen (2011:1244).

Övervägandena finns i avsnitt 7.

Ikraftträdandebestämmelse

Lagen träder i kraft den 1 december 2020.

Övervägandena finns i avsnitt 8.5.

10.4 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

13 a kap.

1 §

Paragrafen anger kapitlets innehåll.

Kapitlet kompletteras med bestämmelser om uppgifter i fråga om vissa ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilka uppgifter som alltid ska lämnas i en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning när sökanden inte är en fysisk person. Andra personer än fysiska personer kan t.ex. vara juridiska personer men även vissa utländska företeelser som varken är fysiska eller juridiska personer, exempelvis vissa truster. Paragrafen syftar till att täcka in de ytterligare uppgifter, utöver vad som anges i 8 §, som ska lämnas i de aktuella ansökningarna. Paragrafen har i allt väsentligt utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I *första stycket 1* anges att uppgift även ska lämnas om identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör samt på andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner. Om ett företag har skatterättslig hemvist i mer än en stat eller jurisdiktion ska samtliga dessa anges. Uppgifter om identitet är sådana som typiskt sett särskiljer en person från andra, t.ex. namn, adress och organisationsnummer. Med moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör avses företaget i toppen av gruppen, alltså inte t.ex. moderföretaget i en underkoncern.

I *första stycket 2* anges att uppgifter ska lämnas om andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet. Med andra stater och jurisdiktioner avses andra stater än Sverige samt jurisdiktioner som inte har status som självständiga stater. Ledning för bedömningen av när andra stater eller jurisdiktioner, eller personer i andra stater och jurisdiktioner, kan beröras av beslutet bör hämtas från de fall som anges i andra stycket då ansökan ska innehålla dessa ytterligare uppgifter.

I *andra stycket* anges att första stycket endast gäller i fråga om ansökningar när sökanden kan komma att ha transaktioner med utländska närstående parter som ger upphov till inkomst som omfattas av tonnagebeskattning, jfr punkt 121 i slutrapporten för åtgärd 5 i OECD:s och G20:s projekt i syfte att förhindra erodering av skattebasen och flyttning av vinster (eng. Base Erosion and Profit Shifting, förkortat BEPS). I fråga om närstående parter framgår det av punkt 122 i slutrapporten för åtgärd 5 i BEPS att två parter anses närstående om den ena parten äger minst 25 procent av andelarna i den andra parten eller om en tredje part äger minst 25 procent av andelarna i båda parterna. En part anses inneha andelar i en annan part om denne, direkt eller indirekt genom innehav i andra parter, har andel av rösterna i den parten eller andel av kapitalet i den parten.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

26 kap.

29 §

I paragrafen finns bestämmelser om inlämnande av mervärdesskatte-deklaration.

Ändringen i *första stycket* innebär att ett stavfel rättas.

33 kap.

1 §

Paragrafen anger kapitlets innehåll.

Kapitlet kompletteras med bestämmelser om uppgifter i fråga om vissa förhandsbesked i skattefrågor samt om syftet med sådana uppgifter och om när de ska lämnas.

2 a §

I paragrafen, som är ny, anges att särskilda uppgifter även ska lämnas för att Sverige ska kunna leva upp till åtaganden inom det internationella utbytet av information avseende förhandsbesked enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor. Paragrafen föranleds av att särskilda uppgifter, enligt bestämmelserna i 9 b §, även ska lämnas i fråga om förhandsbesked enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor. Dessa uppgifter behövs för internationellt utbyte av upplysningar om förhandsbesked.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

9 b §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilka särskilda uppgifter som ska lämnas av sökanden när vissa förhandsbesked enligt lagen om förhandsbesked i skattefrågor som avser direkta skatter eller avgifter har meddelats. Detta gäller när sökanden inte är en fysisk person eller det allmänna ombudet hos Skatteverket. Andra personer än fysiska personer kan t.ex. vara juridiska personer men även vissa utländska företeelser som varken är fysiska eller juridiska personer, exempelvis vissa trustar. Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

I 1 § lagen om förhandsbesked i skattefrågor anges de områden där förhandsbesked kan lämnas. Förhandsbesked som gäller punktskatt som avses i 3 kap. 15 § skatteförfarandelagen (2011:1244) och skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) avser indirekta skatter. Om en ansökan endast avser sådana frågor behöver de uppgifter som anges i denna paragraf alltså inte lämnas. Övriga områden som anges i 1 § lagen om förhandsbesked i skattefrågor gäller direkta skatter och avgifter.

I *första stycket 1* anges att uppgift ska lämnas om identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist, eller om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på sökanden, sökandens moderföretag och moderföretaget för den yttersta gruppen av personer som sökanden tillhör samt på andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner. Om ett företag har skatterättslig hemvist i mer än en stat eller jurisdiktion ska samtliga dessa anges. Uppgifter om identitet är sådana som typiskt sett särskiljer en person från andra, t.ex. namn, adress och organisationsnummer.

I *första stycket 2* anges att uppgifter ska lämnas om andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet. Med andra stater och jurisdiktioner avses andra stater än Sverige samt jurisdiktioner som inte har status som självständiga stater. Ledning för bedömningen av när andra stater eller jurisdiktioner, eller personer i andra

Prop. 2019/20:197 stater och jurisdiktioner, kan beröras av förhandsbeskedet bör hämtas från de fall som räknas upp i andra stycket då ansökan ska innehålla dessa ytterligare uppgifter.

I *andra stycket* anges att uppgift även ska lämnas om vilket förhandsbesked som uppgifterna avser. Detta bör lämpligen kunna göras genom angivande av t.ex. ett ärende- eller målnummer.

I *tredje stycket* anges att uppgiftsskyldigheten enligt första och andra styckena endast gäller i fråga om vissa typer av förhandsbesked. Det rör sig om sådana förhandsbesked där upplysningar om beskedet behöver lämnas till andra stater och jurisdiktioner.

I *tredje stycket 1* anges att första och andra styckena gäller förhandsbesked som avser fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion. Av punkt 117 i slutrapporten för åtgärd 5 i BEPS framgår att de besked som avses är sådana som uttryckligen tar ställning till om det finns eller inte finns ett fast driftställe (antingen i eller utanför det land där beskedet lämnas) eller ett besked som avgör hur stor vinst som ska fördelas till ett fast driftställe. I *tredje stycket 2* anges att första och andra styckena gäller förhandsbesked som avser direkta eller indirekta betalningar *a)* mellan utländska närstående parter via ett till dem närstående företag i Sverige, eller *b)* som görs av ett utländskt företag till ett närstående företag i Sverige där den verkliga huvudmannen för betalningarna har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Av punkt 118 i slutrapporten för åtgärd 5 i BEPS framgår att de besked som avses är sådana som avser arrangemang som innefattar gränsöverskridande flöden av tillgångar eller inkomster genom ett företag i det land där beskedet lämnas, när tillgångarna eller inkomsterna, direkt eller indirekt, förs ut till ett annat land. I fråga om närstående parter framgår det av punkt 122 i slutrapporten för åtgärd 5 i BEPS att två parter anses närstående om den ena parten äger minst 25 procent av andelarna i den andra parten eller om en tredje part äger minst 25 procent av andelarna i båda parterna. En part anses inneha andelar i en annan part om denne, direkt eller indirekt genom innehav i andra parter, har andel av rösterna i den parten eller andel av kapitalet i den parten. I *tredje stycket 3* anges att första och andra styckena gäller ansökningar om förhandsbesked som avser en sådan gränsöverskridande transaktion som anges i 7 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

10 a §

I paragrafen, som är ny, anges att särskilda uppgifter enligt 9 b § ska ha kommit in till Skatteverket senast en vecka efter att förhandsbeskedet fått laga kraft. I 9 b § finns bestämmelser om uppgifter i fråga om vissa förhandsbesked i skattefrågor.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

37 kap.

1 §

Paragrafen anger kapitlets innehåll och ändras så att det anges att bestämmelser om föreläggande att lämna uppgift nu även finns i 12 §.

12 §

I paragrafen, som är ny, anges att Skatteverket får förelägga den som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning att lämna uppgift som skulle ha lämnats i ansökan enligt 13 a kap. 8 a §. I nämnda paragrafer finns bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i ansökningar för att Sverige ska kunna leva upp till sina skyldigheter i fråga om internationellt utbyte av upplysningar om de aktuella besluten och beskedena. Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden innehåller exempelvis bestämmelser om spontant informationsutbyte som kan utgöra grunden i internationell rätt för en skyldighet att utbyta upplysningar om vissa förhandsbesked (eng. tax rulings) som avses i slutrapporten för BEPS åtgärd 5. Sådana förhandsbesked kan bl.a. vara beslut om godkännande för tonnagebeskattning. Det finns även andra avtal och rättsakter som kan utgöra grund i internationell rätt för skyldigheten att utbyta upplysningar om sådana förhandsbesked.

Bestämmelsen innebär att Skatteverket får förelägga den sökande att lämna sådana uppgifter som, trots att det krävs enligt 13 a kap. 8 a §, inte har lämnats i ansökan. Föreläggandet får inte avse uppgifter som redan har lämnats till Skatteverket i ansökan.

Skatteverket kan välja att förelägga sökanden att lämna uppgifterna medan ärendet om godkännande för tonnagebeskattning fortfarande pågår eller att vänta till efter att ärendet är avslutat. I 44 kap. 3 a § finns dock en bestämmelse om att föreläggandet inte får förenas med vite innan beslutet fått laga kraft och det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra Sveriges åtaganden att lämna upplysningar om beslutet om godkännande för tonnagebeskattning till andra stater och jurisdiktioner.

Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

41 kap.

2 §

I paragrafen finns bestämmelser om syftet med en revision.

I SFS 2019:790 gjordes en ändring som innebar att en ny punkt 8 i paragrafens första stycke lades till. Ordet ”eller” som finns i slutet av punkten 6 borde då ha flyttats till slutet av punkten 7. Ändringen i första stycket punkterna 6 och 7 innebär att en sådan rättelse nu görs.

44 kap.

3 a §

I paragrafen, som är ny, anges att ett föreläggande enligt 37 kap. 12 § inte får förenas med vite innan beslutet om godkännande för tonnagebeskattning fått laga kraft och det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra Sveriges åtaganden att lämna upplysningar till andra stater och jurisdiktioner. Det framgår av slutrapporten avseende åtgärd 5 i BEPS när uppgifter om ett beslut om godkännande för tonnagebeskattning ska lämnas till andra stater och jurisdiktioner. Att det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna innebär att bedömningen måste göras efter att samtliga omständigheter

Prop. 2019/20:197 som utlöser skyldigheten att lämna uppgifter till andra stater och jurisdiktioner är slutliga.

Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.
Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

51 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om befrielse från särskild avgift.

Ändringen i *andra stycket punkten 1 b)* innebär att ordet ”betydelse” rättas till ”betydelsen”, dvs. till den lydelse som ursprungligen fanns i SFS 2011:1244. Felet uppstod genom SFS 2015:633.

67 kap.

16 §

I paragrafen finns bestämmelser om en särskild tidsfrist för överklagande av vissa typer av beslut.

Ändringen i *punkten 2* innebär att den felaktiga hänvisningen till 10 kap. 10 § skatteförfarandelagen tas bort, eftersom beslut enligt den paragrafen inte får överklagas enligt 67 kap. 5 § första stycket 1 samma lag.

17 §

I paragrafen finns bestämmelser om en särskild tidsfrist för överklagande av vissa typer av beslut.

Ändringen innebär att den felaktiga hänvisningen till 13 kap. 5 § första stycket 1 skatteförfarandelagen tas bort, eftersom beslut enligt den bestämmelsen inte får överklagas enligt 67 kap. 5 § första stycket 1 samma lag.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den 1 december 2020.

I *andra punkten* anges att de nya bestämmelserna i 33 kap. 2 a, 9 b och 10 a §§ tillämpas första gången på förhandsbesked som får laga kraft efter ikraftträdandet. Det innebär att särskilda uppgifter i fråga om förhandsbesked i skattefrågor bara behöver lämnas när det gäller förhandsbesked som får laga kraft efter ikraftträdandet.

I *tredje punkten* anges att den nya bestämmelsen i 13 a kap. 8 a § inte tillämpas på ansökningar om godkännande för tonnagebeskattning som har inkommit före ikraftträdandet. Det innebär att ansökningar som kommer in till Skatteverket före den 1 december 2020 inte behöver innehålla de ytterligare uppgifter som anges i 13 a kap. 8 a §. Det får även till följd att Skatteverket inte får förelägga en sökande enligt 37 kap. 12 § att lämna de uppgifter som anges i 13 a kap. 8 a §, i fråga om ärenden eller beslut om godkännande för tonnagebeskattning där ansökan inkommit före den 1 december 2020.

Övervägandena finns i avsnitt 8.2 och 8.3.

10.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:182) om automatiskt utbyte av land-för-land-rapporter på skatteområdet

Prop. 2019/20:197

3 §

I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets skyldighet att genom automatiskt utbyte överföra land-för-land-rapporter till behöriga myndigheter i andra medlemsstater i Europeiska unionen respektive i andra stater och jurisdiktioner.

I paragrafen tas ett nytt *fjärde stycke* in. I fjärde stycket anges att tredje stycket inte gäller land-för-land-rapporter som har lämnats enligt 33 a kap. 5 § första stycket skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL. I 33 a kap. 5 § första stycket SFL anges under vilka förutsättningar en svensk enhet som inte är moderföretag eller ställföreträdande moderföretag i en multinationell koncern ska lämna en land-för-land-rapport. Det nya fjärde stycket innebär att land-för-land-rapporter som lämnas av sådana enheter inte ska överföras av Skatteverket till behöriga myndigheter i andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen.

Övervägandena finns i avsnitt 8.4.

Ikraftträdandebestämmelse

Lagen träder i kraft den 1 december 2020. Det innebär att Skatteverkets skyldighet att överföra land-för-land-rapporter som har lämnats enligt 33 a kap. 5 § första stycket SFL till andra stater och jurisdiktioner än medlemsstater i Europeiska unionen upphör att gälla det datumet.

Lagförslag i promemorian Delegation av beslutanderätt i vissa fall från Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

dels att 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Skatterättsnämnden är *beslutför* när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock *beslutför* med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

En ordförande eller en vice ordförande får ensam fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

Skatterättsnämnden är *beslutsför* när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock *beslutsför* med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

3 a §

Skatterättsnämnden får genom särskilda beslut lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid kansliet att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2020.

Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden

Prop. 2019/20:197
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden att det ska införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

4 a §

Forskarskattenämnden får genom särskilda beslut lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid kansliet att fatta andra beslut än att pröva om förutsättningar för skattelättnader finns eller avvisa en ansökan om skattelättnader.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2020.

Förteckning över remissinstanserna – Delegation av beslutanderätt i vissa fall från Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden

Efter remiss har yttranden inkommit från Allmänna ombudet hos Skatteverket, Domstolsverket, Forskarskattenämnden, Föreningen Svenskt Näringsliv, Förvaltningsrätten i Stockholm, Kammarrätten i Stockholm, Skatterättsnämnden, Skatteverket och Sveriges advokatsamfund.

Lagförslag i promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet

Prop. 2019/20:197
Bilaga 3

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

dels att 8 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 7 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 a §

I en ansökan om förhandsbesked ska en sökande som inte är en fysisk person, i den utsträckning dessa uppgifter inte ska lämnas enligt 7 §, även lämna uppgifter om

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist samt eventuellt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, på

– sökanden,

– sökandens moderbolag, och

– moderbolaget för gruppen av personer som sökanden tillhör,

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet, och

3. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner.

8 §

Skatterättsnämnden får *anmoda* sökanden att inom viss tid komma in med de ytterligare upplysningar som nämnden anser sig behöva för att pröva ansökan om förhandsbesked.

Skatterättsnämnden får *uppmåna* sökanden att inom en viss tid komma in med de ytterligare upplysningar som

1. nämnden anser sig behöva för att pröva ansökan om förhandsbesked, eller

2. anges i 7 a §.

Skatterättsnämnden får i fråga som avses i 1 § första stycket 2 begära varuprov av sökanden.

Prop. 2019/20:197
Bilaga 3

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2019.
2. Bestämmelserna i den nya 7 a § tillämpas på ansökningar som kommer in till Skatterättsnämnden efter den 31 oktober 2019.
3. Bestämmelserna i 8 § i den nya lydelsen tillämpas på uppmaningar som görs efter den 31 oktober 2019.

Härigenom föreskrivs att det i skatteförfarandelagen (2011:1244) ska införas en ny paragraf, 13 a kap. 8 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 a kap.

8 a §

I en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning ska en sökande som inte är en fysisk person, i den utsträckning dessa uppgifter inte ska lämnas enligt 8 §, även lämna uppgifter om

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för registrering eller hemvist samt eventuellt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande, på

– sökanden,

– sökandens moderbolag, och

– moderbolaget för gruppen av personer som den som ansöker tillhör,

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet, och

3. andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner.

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2019.

2. Lagen tillämpas på ansökningar som kommer in till Skatteverket efter den 31 oktober 2019.

Förteckning över remissinstanserna – Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet

Efter remiss har yttrande inkommit från Datainspektionen, Företagarna, Förvaltningsrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Umeå, Justitiekanslern, Kammarrätten i Stockholm, Lunds universitet, Näringslivets skattedelegation, Regelrådet, Sjöfartsverket, Skatterättsnämnden, Skatteverket, Svenska Bankföreningen, Svensk Sjöfart, Svenskt Näringsliv, Sveriges Advokatsamfund och Transportstyrelsen. Därutöver har yttrande inkommit från Svenska Bankföreningen.

Riksdagens ombudsmän (JO) och Sjöfartsforum har inte yttrat sig eller har angett att de avstår från att yttra sig.

Lagförslag i promemorian Kompletterande förslag till promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet

Prop. 2019/20:197
Bilaga 5

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244) dels att 37 kap. 1 § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas en ny paragraf, 37 kap. 12 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

37 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om föreläggande att

- fullgöra uppgiftsskyldighet (2 §),
- medverka personligen (3 §), och
- lämna uppgift (4–11 §§).

– lämna uppgift (4–12 §§).

12 §

Skatteverket får förelägga den som ansökt om ett beslut om godkännande för tonnageskattning eller om ett förhandsbesked i skattefrågor att lämna uppgift som skulle ha lämnats i ansökan enligt 13 a kap. 8 a § eller enligt 7 a § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2020.
 2. Lagen tillämpas inte i fråga om ärenden och beslut där ansökan inkommit före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2012:847.

Förteckning över remissinstanserna – Kompletterande förslag till promemorian Några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet

Efter remiss har yttrande inkommit från Domstolsverket,

Förvaltningsrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Umeå, Justiekanslern, Lunds universitet, Näringslivets skattedelegation, Sjöfartsverket, Skatterättsnämnden, Skatteverket, Svenska Bankföreningen, Svensk Sjöfart, Svenskt Näringsliv, Sveriges Advokatsamfund och Transportstyrelsen. Därutöver har yttrande inkommit från Svenska Bankföreningen.

Företagarna och Regelrådet har inte yttrat sig eller har angett att de avstår från att yttra sig.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

dels att 3 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 3 a och 7 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Skatterättsnämnden är *beslutför* när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock *beslutför* med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

En ordförande eller en vice ordförande får ensam fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

Skatterättsnämnden är *beslutsför* när ordföranden vid sammanträdet samt fem andra ledamöter är närvarande. Nämnden är dock *beslutsför* med färre ledamöter, om tre av dem, bland dem ordföranden, är ense om utgången i ärendet. Fler än ordföranden samt sex andra ledamöter får inte delta i nämndens beslut.

3 a §

Skatterättsnämnden får genom särskilda beslut lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att lämna förhandsbesked eller avvisa en ansökan om sådant besked.

7 a §

I en ansökan om förhandsbesked som avser direkta skatter eller avgifter ska en sökande som inte är

¹ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket tas bort.

en fysisk person eller det allmänna ombudet hos Skatteverket alltid lämna följande uppgifter:

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på

– sökanden,
– sökandens moderföretag,
– moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör, och
– andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet i andra stater och jurisdiktioner, och

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av förhandsbeskedet.

Första stycket gäller bara i fråga om ansökningar om förhandsbesked som avser

1. fasta driftställen, när huvudkontoret eller det fasta driftstället finns i en annan stat eller jurisdiktion,

2. närstående mellanliggande företag, när

a) utländska närstående parter genomför betalningar, direkt eller indirekt, via ett mellanliggande företag i Sverige, eller

b) en verklig huvudman avseende betalningar gjorda till ett mellanliggande företag i Sverige har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller

3. en sådan gränsöverskridande transaktion som anges i 7 b § lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

1. Denna lag träder i kraft den 1 september 2020.

2. Äldre föreskrifter om vilka uppgifter som en ansökan om förhandsbesked ska innehålla gäller fortfarande för ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden

Prop. 2019/20:197
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden ska införas en ny paragraf, 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §

Forskarskattenämnden får genom särskilda beslut lämna över till ordföranden, vice ordföranden eller någon som tjänstgör vid nämndens kansli att fatta andra beslut än att pröva om förutsättningar för skattelättnader finns eller avvisa en ansökan om skattelättnader.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2020.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 37 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 13 a kap. 8 a §, 37 kap. 12 § och 44 kap. 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 a kap.

8 a §

I en ansökan om godkännande för tonnageskattning ska en sökande som inte är en fysisk person alltid lämna följande uppgifter:

1. identiteten, inklusive stat eller jurisdiktion för hemvist eller, om sådan saknas, för registrering samt utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande om sådant nummer finns, på

– sökanden,

– sökandens moderföretag,

– moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör, och

– andra personer, med undantag för fysiska personer, som sannolikt kan komma att beröras av beslutet i andra stater och jurisdiktioner, och

2. andra stater och jurisdiktioner som sannolikt kan komma att beröras av beslutet.

Första stycket gäller bara när sökanden kan komma att ha transaktioner som omfattas av beslutet med utländska närstående parter eller transaktioner som ger upphov till inkomst som är föremål för beslutet från utländska närstående parter.

37 kap.

1 §¹

I detta kapitel finns bestämmelser om föreläggande att

- fullgöra uppgiftsskyldighet (2 §),
 - medverka personligen (3 §), och
 - lämna uppgift (4–11 §§).
- lämna uppgift (4–12 §§).

Prop. 2019/20:197
Bilaga 7

12 §

Skatteverket får förelägga den som ansökt om godkännande för tonnagebeskattning eller ett förhandsbesked i skattefrågor att lämna uppgift som skulle ha lämnats i ansökan enligt 13 a kap. 8 a § eller enligt 7 a § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.

44 kap.

3 a §

Ett föreläggande enligt 37 kap. 12 § får inte förenas med vite innan det är klarlagt att Skatteverket behöver uppgifterna för att kunna fullgöra sina skyldigheter att lämna upplysningar till andra stater och jurisdiktioner om beslutet om godkännande för tonnagebeskattning eller förhandsbeskedet i skattefrågor.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 september 2020.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för ansökningar som har inkommit före ikraftträdandet.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2020-03-24

Närvarande: F.d. justitierådet Eskil Nord samt justitieråden Inga-Lill Askersjö och Sten Andersson

Delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden och några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet

Enligt en lagrådsremiss den 5 mars 2020 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor,
2. lag om ändring i lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden,
3. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Marcus Sjögren och rättssakkunnige Omar Bembli.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Förslaget till lag om ändring i lagen om förhandsbesked i skattefrågor

7 a §

I paragrafen regleras en uppgiftsskyldighet i vissa fall för den som ansöker om ett förhandsbesked i skattefrågor. Uppgiftsskyldigheten syftar till att möjliggöra för Sverige att fullgöra sitt internationella åtagande om informationsutbyte med andra länder. Uppgifterna ska lämnas i den ansökan om förhandsbesked som ges in till Skatterättsnämnden, men det är Skatteverket som ska lämna informationen till andra länder. Om inte Skatteverket får tillräcklig information genom ansökan får verket förelägga den sökande att lämna fler uppgifter. Föreläggandet får förenas med vite men först då förhandsbeskedet fått laga kraft.

Regeringen bedömer i lagrådsremissen att det är mest ändamålsenligt och minst betungande för såväl enskilda som Skatteverket att uppgifterna lämnas i ansökan om förhandsbesked. Lättnaden för den sökande anges bestå i att samma uppgifter inte behöver lämnas vid två eller flera tillfällen och till olika myndigheter i olika format. Av lagrådsremissen framgår inte närmare i vilka avseenden förfarandet är det minst betungande för Skatteverket.

Enligt Lagrådets mening finns det dock ett antal omständigheter som gör att det kan ifrågasättas om det föreslagna förfarandet är ändamålsenligt utformat. Det är möjligt att det eftersträvade syftet – att Skatteverket ska få tillgång till uppgifterna för att kunna vidarebefordra dem till andra

länder – uppnås, men det sker då till priset av andra olägenheter, framför allt för prövningen och övrig handläggning av ärenden om förhandsbesked. Syftet kan lika gärna uppnås på andra sätt som inte ger upphov till samma olägenheter.

Förhandsbeskedsinstitutet präglas av att det är den sökande som anger ramen för processen genom att ställa en konkret fråga och ange de omständigheter som denne anser behöver redovisas för att Skatterättsnämnden ska kunna besvara den ställda frågan. Om den sökande inte inkommer med tillräckligt underlag för att frågan ska kunna besvaras ska ansökan avvisas. De uppgifter som sökanden lämnar omfattas av absolut sekretess hos Skatterättsnämnden.

Det förslag som lämnas i lagrådsremissen innebär att sökanden i ansökan ska lämna inte endast de uppgifter som behövs för att frågan ska kunna besvaras, utan också de uppgifter som omfattas av uppgiftsskyldigheten. Det kan vara samma uppgifter, men det behöver inte vara det. Sökanden kan välja att antingen redovisa alla dessa uppgifter samlat i sin ansökan utan att klargöra av vilken anledning som uppgifterna lämnas eller att dela upp uppgifterna i två olika dokument, varav det ena innehåller de uppgifter som sökanden vill åberopa i ärendet om förhandsbesked och det andra innehåller de uppgifter som måste lämnas enligt den föreslagna bestämmelsen.

Om sökanden väljer att redovisa uppgifterna i två olika dokument saknas det helt skäl till varför uppgifterna för att uppfylla uppgiftslämnandet ska lämnas till Skatterättsnämnden tillsammans med ansökan. Någon lättnad vid uppgiftslämnandet för den enskilde uppnås inte med det förfarandet. Det dokument som upprättas för att uppfylla uppgiftslämnandet skulle lika gärna kunna lämnas direkt till den myndighet som ska vidarebefordra dem till andra länder, dvs. Skatteverket.

Om sökanden i stället anger de uppgifter som omfattas av uppgiftsskyldigheten i själva ansökan – vilket synes vara det som lagrådsremissen förutsätter – uppstår frågan vem som ska bedöma om dessa uppgifter ska anses omfattas av den prövning som Skatterättsnämnden gör. Det uppkommer således frågetecken kring vad som utgör ramen för processen, dvs. vilka uppgifter som den enskilde anser ska vägas in vid prövningen. Det i sin tur kan leda till svårigheter vid sekretessprövningen om förhandsbeskedet överklagas till Högsta förvaltningsdomstolen där det finns en presumtion för att uppgifterna i ansökan inte omfattas av sekretess om de utgör underlag för prövningen.

Det framstår dessutom som en olämplig ordning att i en process, som styrs av vad den enskilde vill lämna för upplysningar, tvinga den enskilde att lämna upplysningar som inte direkt behövs för prövningen. Det gäller särskilt eftersom det föreslås att uppgifter ska lämnas på ett stadium i processen där det ännu är oklart om något förhandsbesked överhuvudtaget kommer att lämnas. Ansökningar om förhandsbesked avvisas i stor utsträckning. Skälet till detta är

ibland att otillräckliga uppgifter har lämnats av den sökande. En avvisning kan också bero på att det bedöms saknas behov för såväl den enskilde som för rättstillämpningen att frågan besvaras, vilket är en förutsättning för att ett förhandsbesked ska ges. Det kan vara svårbedömda frågor vilket medför att avvisningen ibland inte sker förrän i Högsta förvaltningsdomstolen.

I lagrådsremissen lämnas också ett liknande förslag om uppgiftsskyldighet i samband med ansökan om godkännande för tonnagebeskattning. Det föreslagna förfarandet för uppgiftslämnande i samband med ansökan om godkännande för tonnagebeskattning kommer emellertid i praktiken att skilja sig i väsentliga avseenden från förfarandet vid förhandsbesked från Skatterättsnämnden. När det gäller tonnagebeskattning kommer tiden mellan ansökan och den tidpunkt då beslutet får betydelse vid beskattningen att vara kort. Det som den sökande ansöker om är att få omfattas av reglerna för tonnagebeskattning och om Skatteverket ger tillstånd till detta beskattas företaget enligt denna ordning direkt på grund av beslutet. Vid ett sådant förfarande kan det inte resas några invändningar mot förslaget att uppgifterna ska lämnas redan i ansökan till den beslutande myndigheten, Skatteverket, för att sedan ingå i informationsutbytet med andra länder.

Annorlunda förhåller det sig emellertid med förhandsbesked i skatteärenden där det är fråga om en tvåpartsprocess som ofta pågår i två instanser och där Skatteverket också är motpart till den enskilde. Under hela den tid processen pågår – från ansökan till laga kraft – kan det uppstå situationer och fattas beslut som leder till att något förhandsbesked aldrig kommer att meddelas. Dessutom är det först genom Högsta förvaltningsdomstolens avgörande som det blir klart vad förhandsbeskedet innebär, vilket är det som styr vilka uppgifter som omfattas av Sveriges åtagande om informationsutbyte med andra länder.

Av det ovan anförda framgår att det föreslagna förfarandet orsakar olägenheter vid prövning och annan handläggning av ansökningar om förhandsbesked. Det har inte framkommit något som ger anledning att anta att olägenheterna bör accepteras på grund av det angivna skälet att förfarandet är det minst betungande för enskilda och Skatteverket. Lagrådet anser därför att lagförslaget inte är utformat på ett ändamålsenligt sätt.

Lagrådet anser således att bestämmelsen i första stycket om hur uppgifterna ska lämnas inte bör läggas till grund för lagstiftning. Hur det ska ske bör bli föremål för ytterligare överväganden. När det gäller bestämmelserna i paragrafen som reglerar *vilka* uppgifter som ska lämnas föreslår Lagrådet följande.

I första stycket 1 tredje strecksatsen föreskrivs att uppgift ska lämnas om ”moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör”. Det är inte klart vilken grupp som avses i bestämmelsen. En grupp i form av en koncern kan t.ex. vara en del av en annan koncern som i sin tur är en del av en annan koncern osv. Av lagrådsremissen framgår att det är den

yttersta (den översta i hierarkin) av dessa grupper som avses. Det bör framgå direkt av lagtexten genom att ordet ”yttersta” läggs till före ”gruppen”.

Prop. 2019/20:197
Bilaga 8

Bestämmelsen i andra stycket är avsedd att reglera i vilka fall en ansökan om förhandsbesked ger upphov till en uppgiftsskyldighet enligt första stycket. Punkten 2 har fått en oklar utformning. Vid lagrådsföredragningen har upplysts att avsikten med det som sägs i punkten är att uppgiftsskyldighet ska föreligga om ansökan om förhandsbesked avser vissa direkta eller indirekta betalningar, dels betalningar mellan utländska närstående parter som sker via ett till dem närstående företag i Sverige (punkten a), dels betalningar som görs av ett utländskt företag till ett närstående företag i Sverige där den verkliga huvudmannen för betalningarna har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion (punkten b).

Punkten 2 skulle vinna i klarhet om den gavs följande lydelse.

2. direkta eller indirekta betalningar

a) mellan utländska närstående parter via ett till dem närstående företag i Sverige, eller

b) som görs av ett utländskt företag till ett närstående företag i Sverige där den verkliga huvudmannen för betalningarna har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, eller

Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen

13 a kap. 8 a §

I första stycket 1 tredje strecksatsen föreskrivs att uppgift ska lämnas om ”moderföretaget för gruppen av personer som sökanden tillhör”. Av samma skäl som ovan angetts beträffande bestämmelsen i 7 a § första stycket 1 tredje strecksatsen i lagen om förhandsbesked i skattefrågor bör ordet ”yttersta” läggas till före ”gruppen”.

I andra stycket i paragrafen hänvisas till ”beslutet” i första stycket. Första stycket reglerar dock vilka uppgifter en ansökan om godkännande för tonnagebeskattning ska innehålla, inte något beslut. Andra stycket bör därför ges följande lydelse.

Första stycket gäller bara när sökanden kan komma att ha transaktioner med utländska närstående parter som ger upphov till inkomst som omfattas av godkännande för tonnagebeskattning.

44 kap. 3 a §

Av kommentaren till bestämmelsen framgår att ett föreläggande inte får förenas med vite innan beslutet om godkännande för tonnagebeskattning eller förhandsbesked i skattefrågor har fått laga kraft. Det är en så väsentlig begränsning i möjligheten att förelägga vid vite att det bör framgå direkt av lag.

Prop. 2019/20:197 Övrigt lagförslag
Bilaga 8

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 augusti 2020

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Johansson, Baylan, Hallengren, Bolund, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Eriksson, Ekström, Eneroth, Nilsson, Ernkrans, Lindhagen, Hallberg, Nordmark, Micko

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar proposition Delegationsbestämmelser för Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden och några ändringar i fråga om informationsutbyte på skatteområdet